

007
f. 8p

Tom 74

1. D
2.
3.
4. D
5. D
6. D
7. D
8.
9. D
10. D
11.
12. D
14.
15. D
16.
17.

DISSERTATIO^{20.} MATHEMATICA
EXHIBENS
GEOMETRIÆ
ELEMENTA,
ALGEBRAICE,
Ubi opus,
EVOLUTA,

Quam
PRÆSIDE
DN. BERNHARDO ALBINO,
PHILOS. ET MED. DOCT. hujusque PROF.
ORD. CELEBERRIMO atq; h. t. DECANO,
PATRONO & PRÆCEPTORE SVO
FUGITER. OBSERVANDO,
D. V. SEPTEMB. ANNI 1685.
Publicè discutiendam offert

AUCTOR
OTTO HOMFELD,
Bremensis.

Francof. ad Oderam,
Typis CRHISTOPHORI ZEITLERI.

10.
DISSERTATIO MATHEMATICA

EXHIBENS

GEOMETRIAE

ELEMENTA

ALGEBRAICAE

EVOLUTA

PRÆSTIDIT

DR. BERNHARDUS ALBINO

PHILOS. ET MATH. DOCT. PUBL. PROF.
ORD. CLARISSIMO ap. H. D. D. M. G. O.

PATRONO V. O. P. P. R. E. C. T. O. R. E. M. O.

D. V. SEPTEMBER ANNI 1833

Ediſio h. c. ſecondam ſequentem

OTTO HOMMEL

Bambergae

Typis C. H. SCHNEIDERI

A
G
I
M
P
L

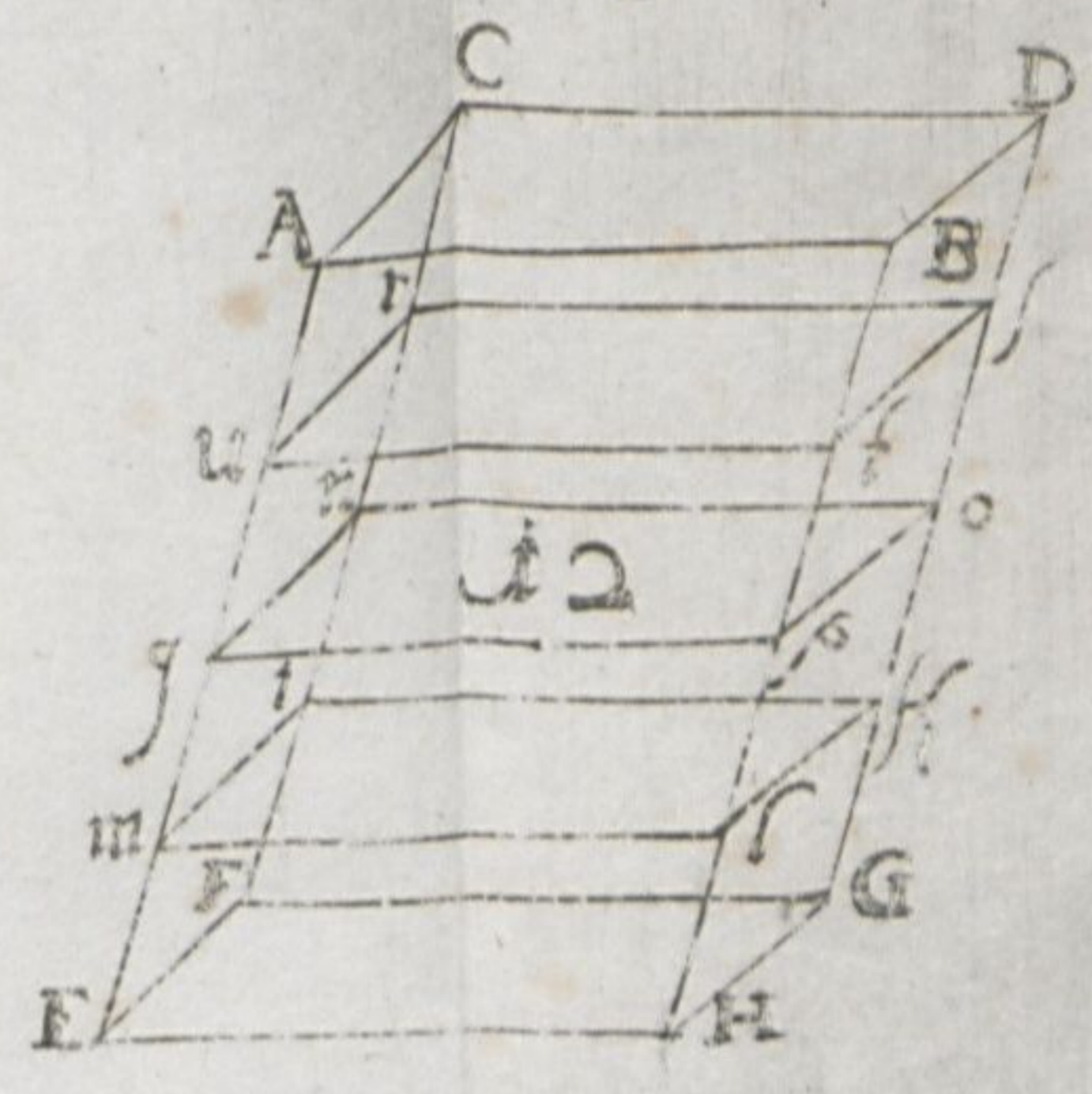
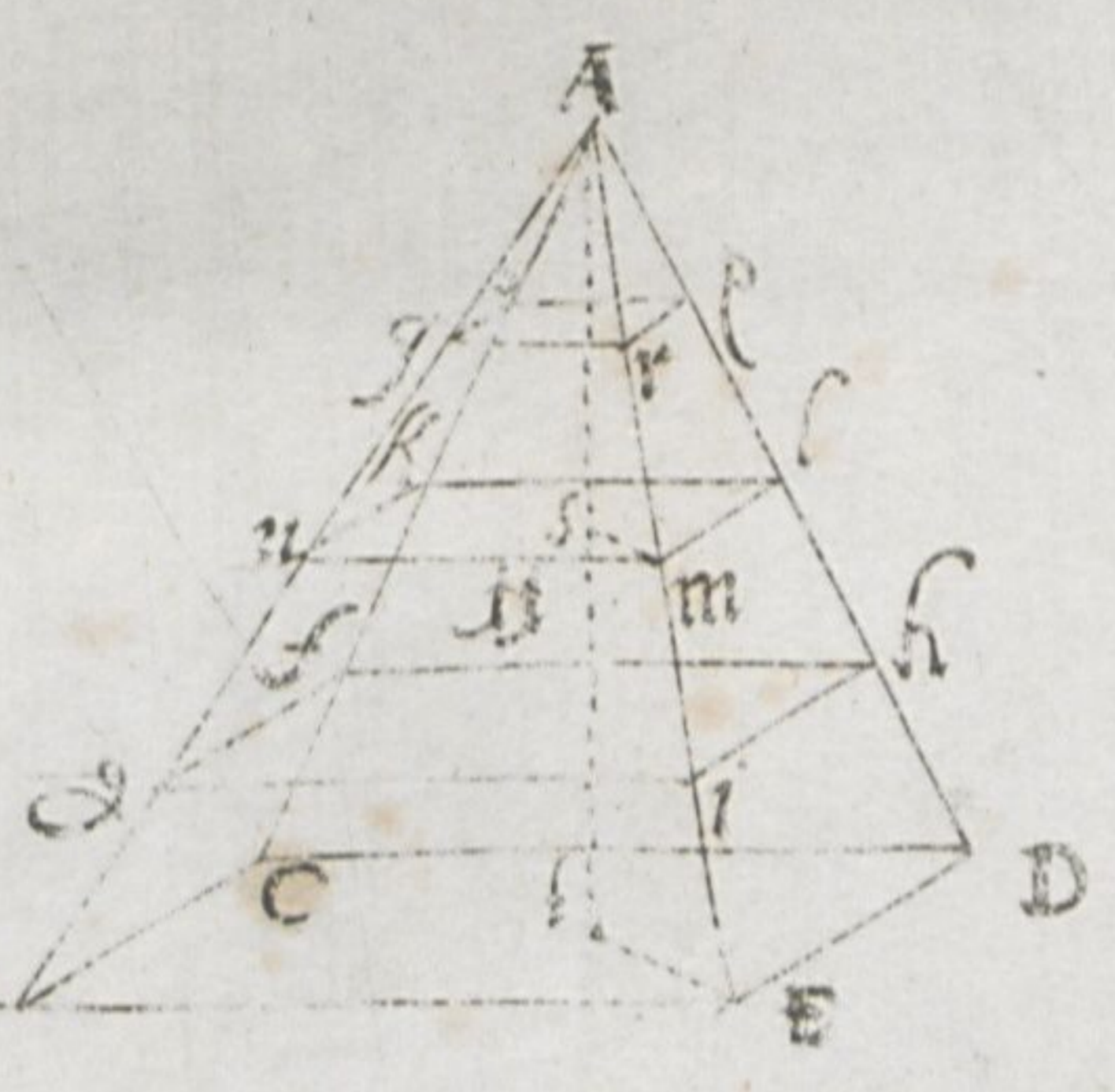
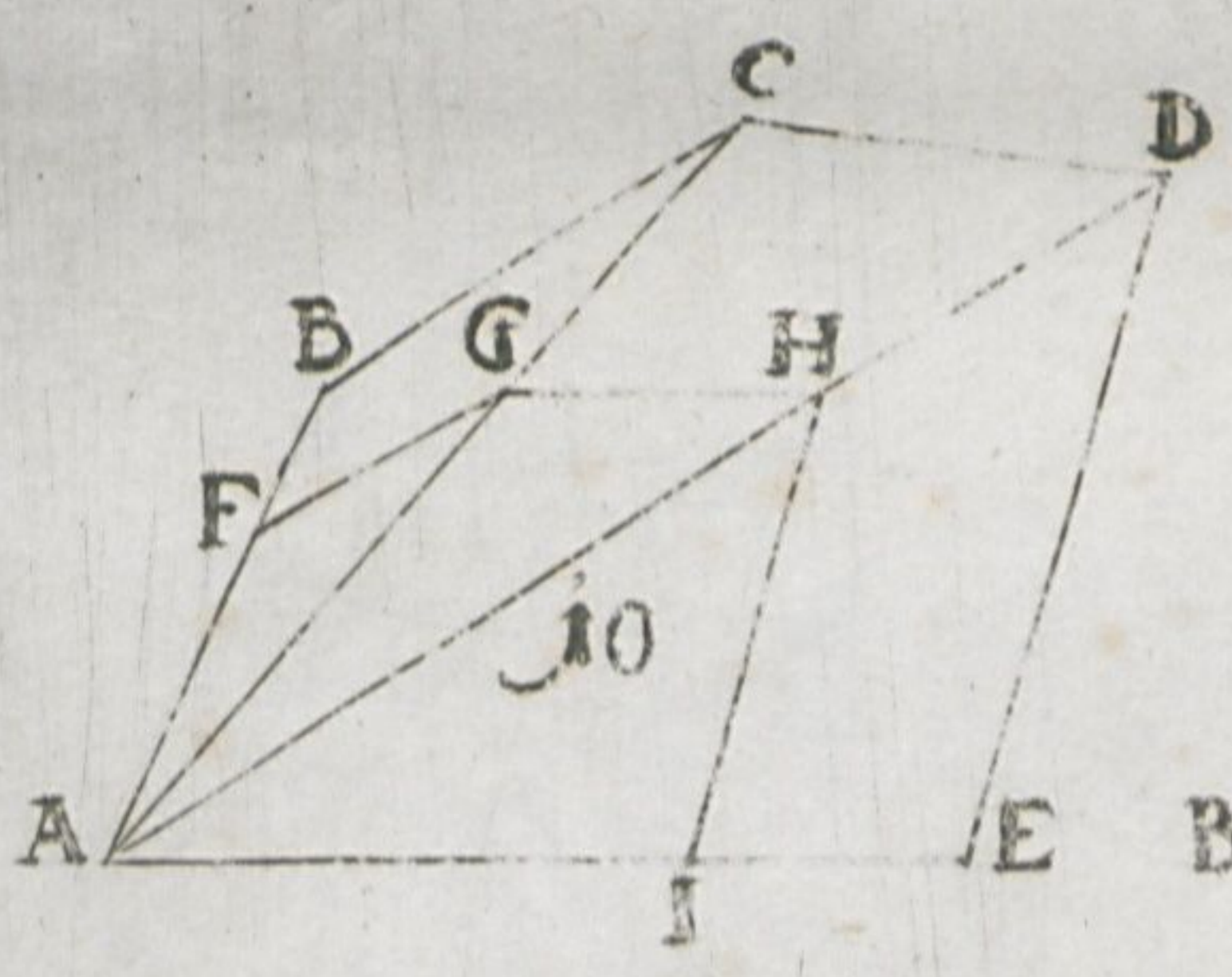
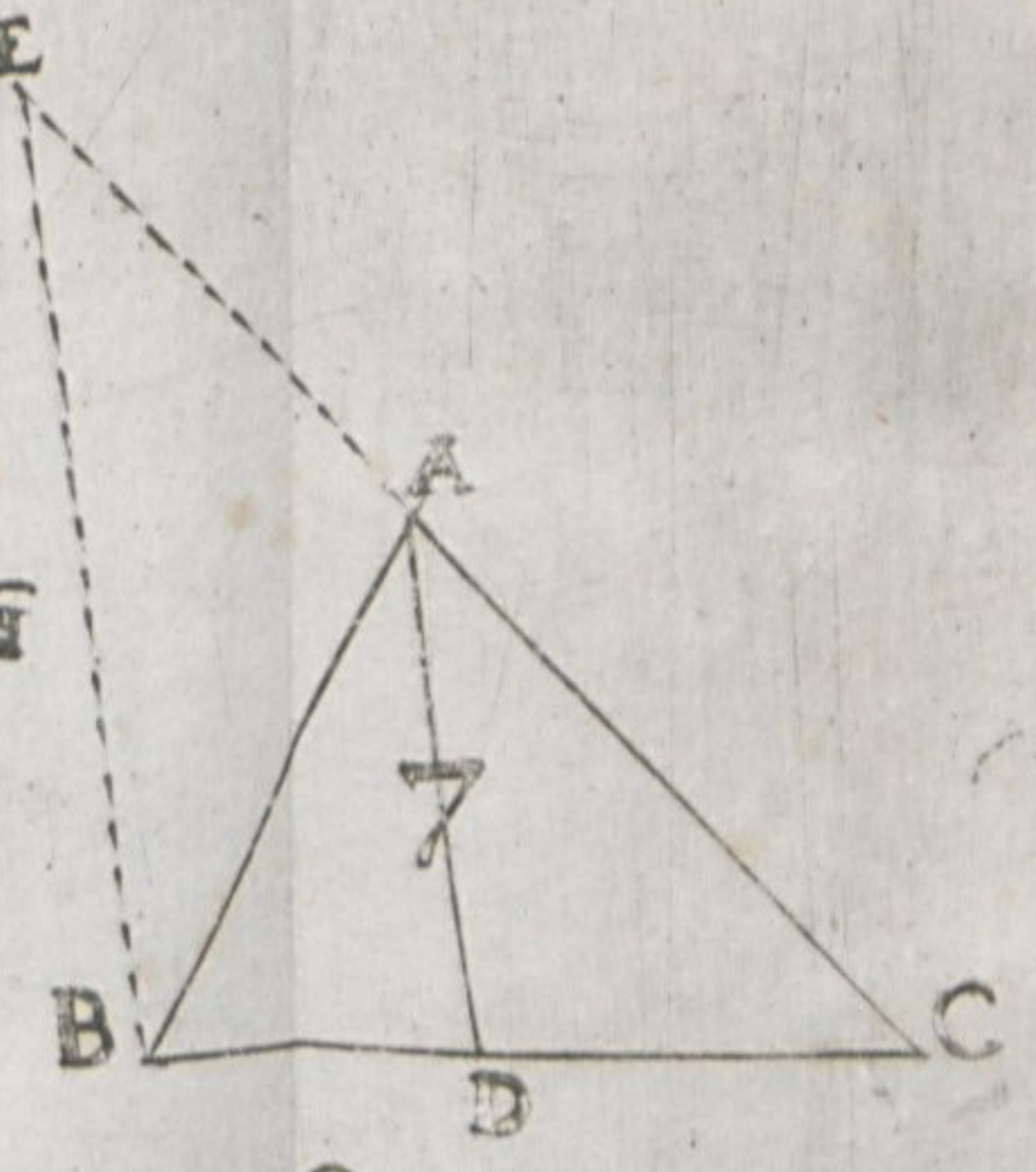
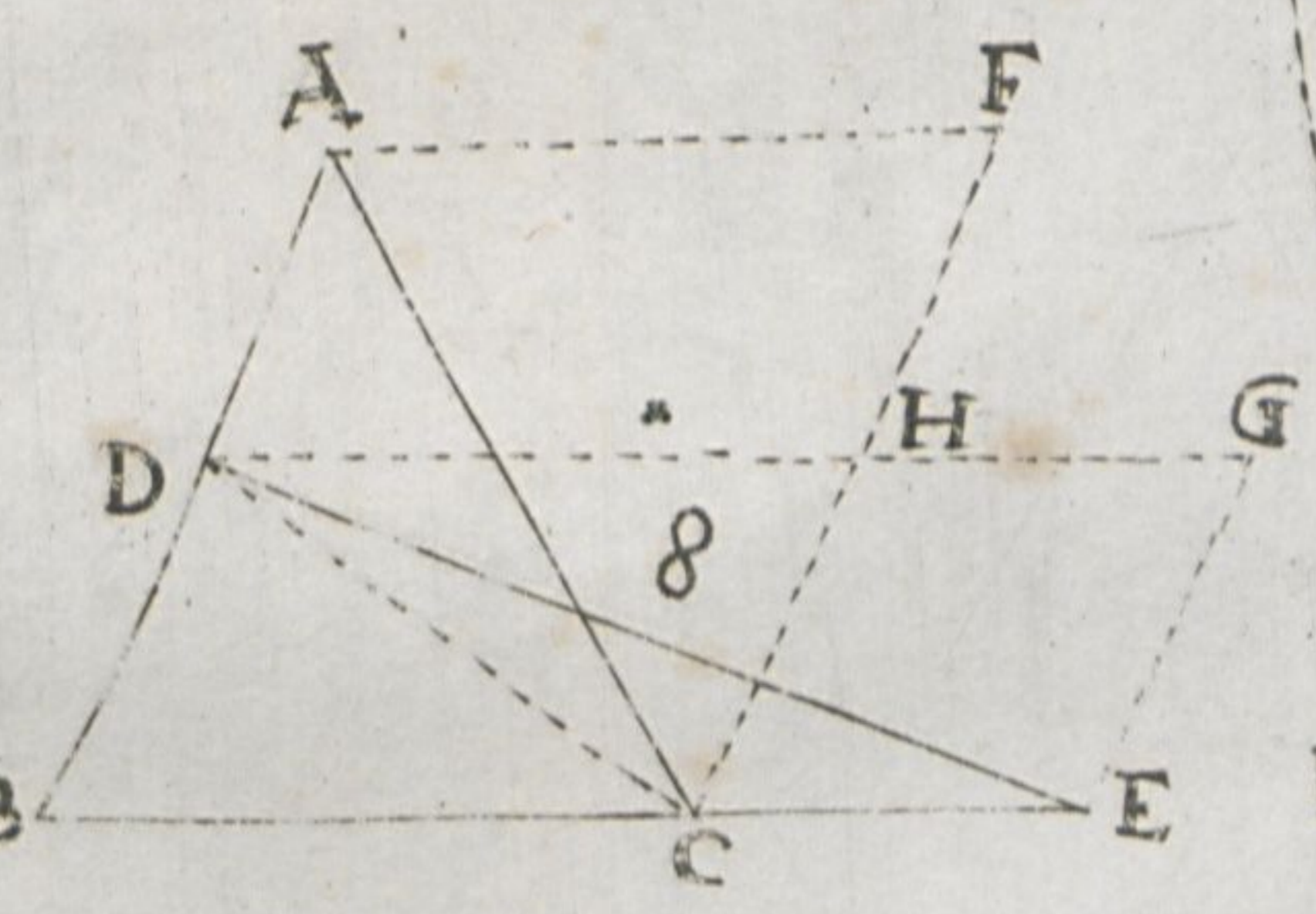
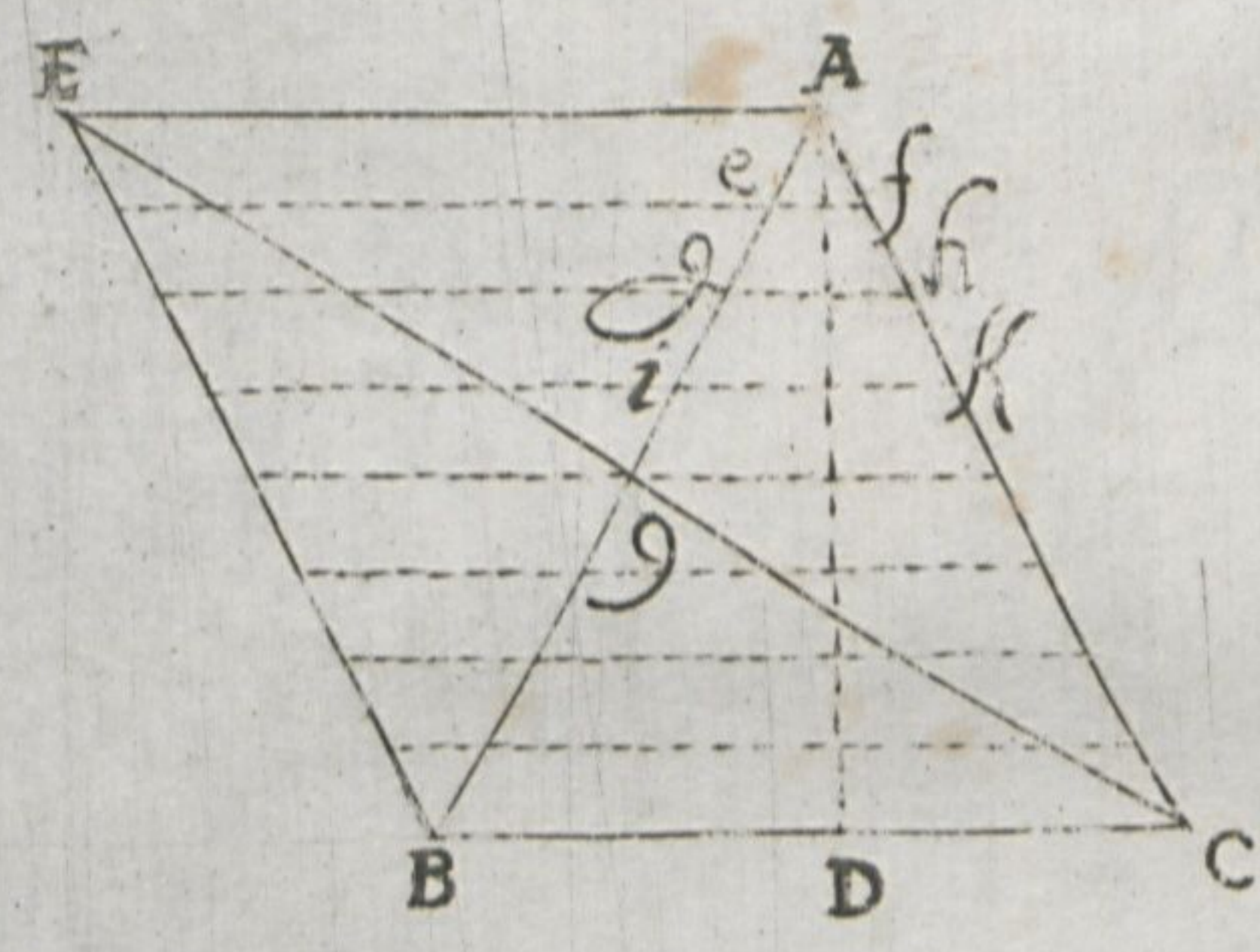
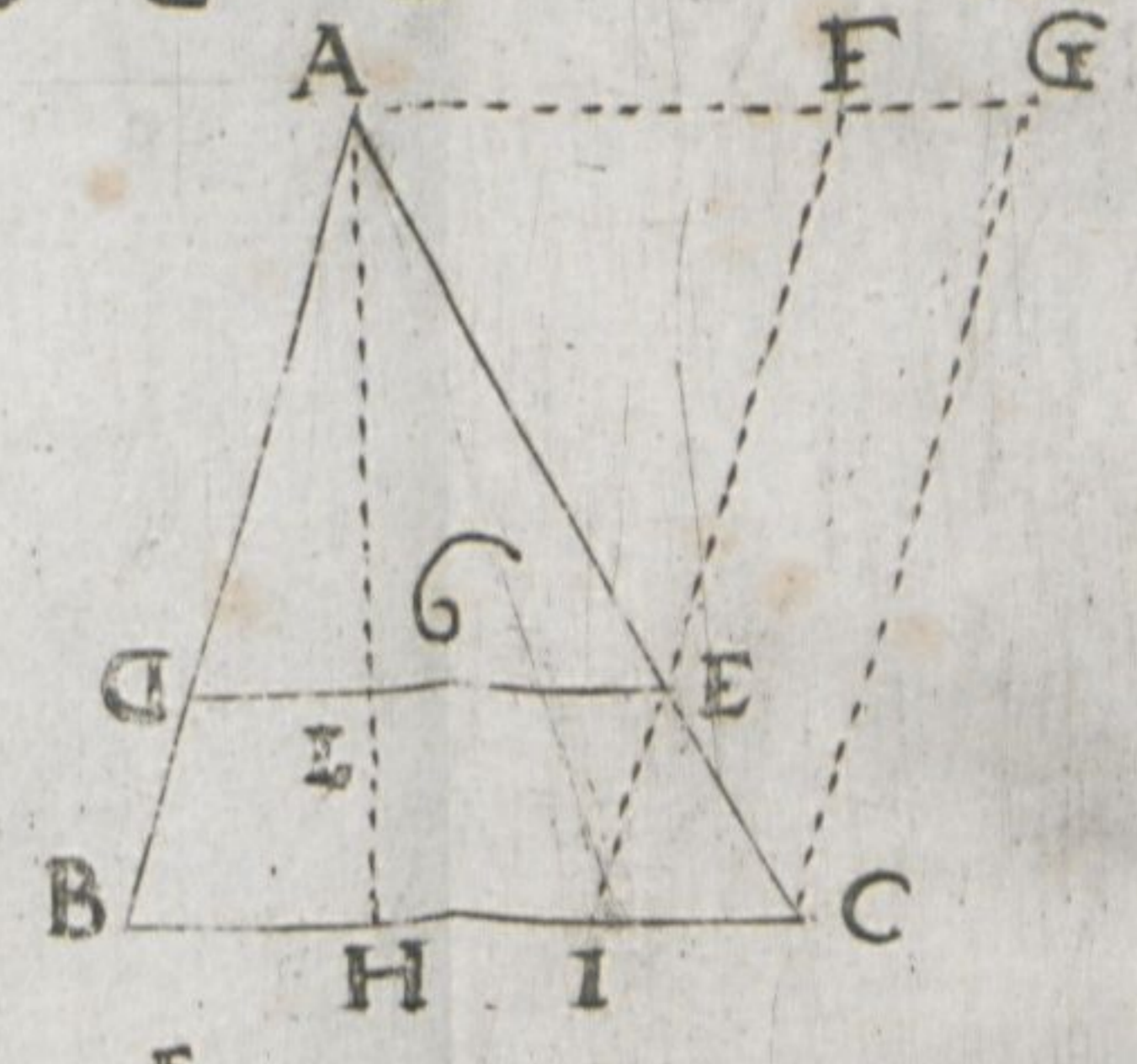
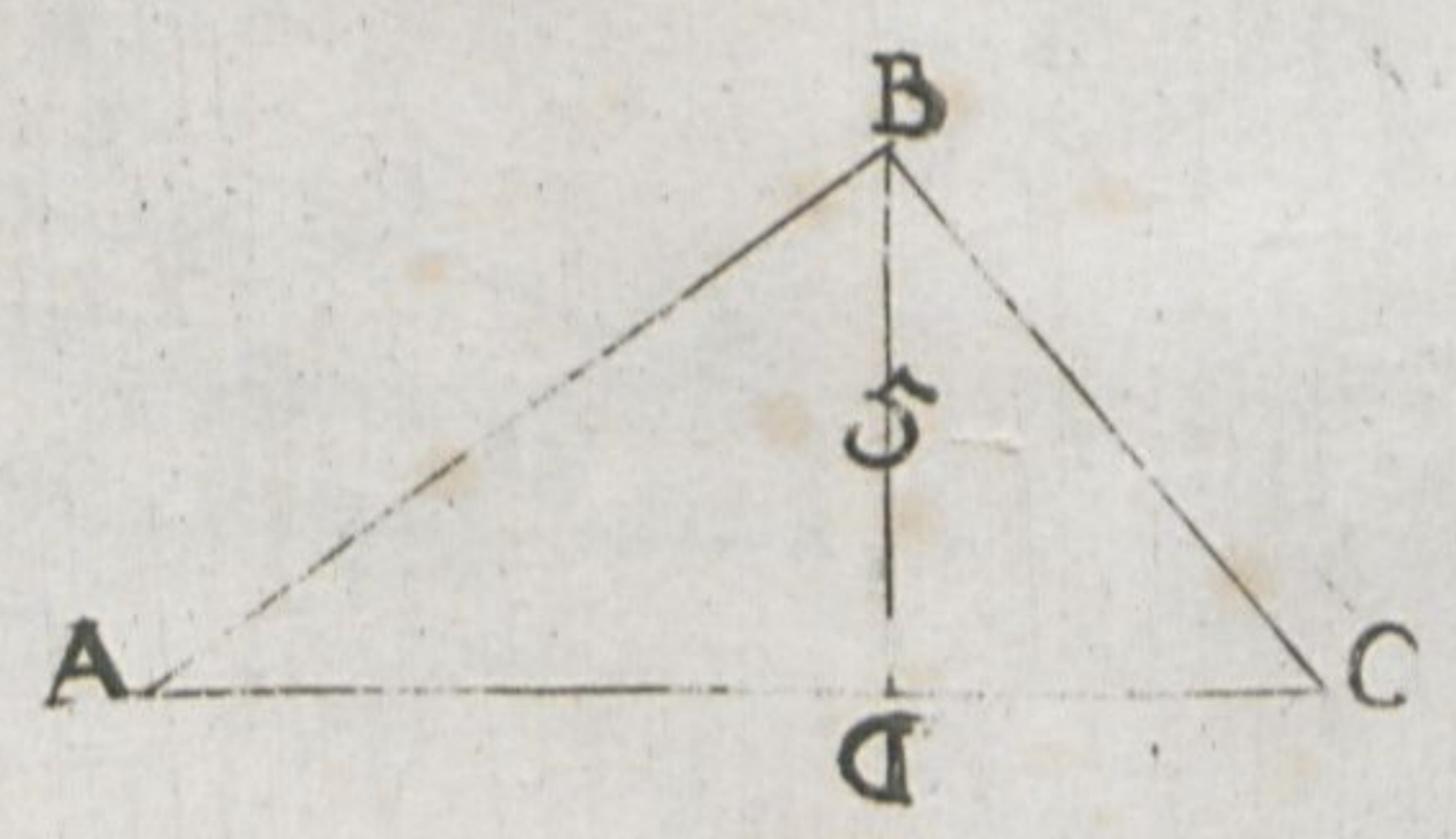
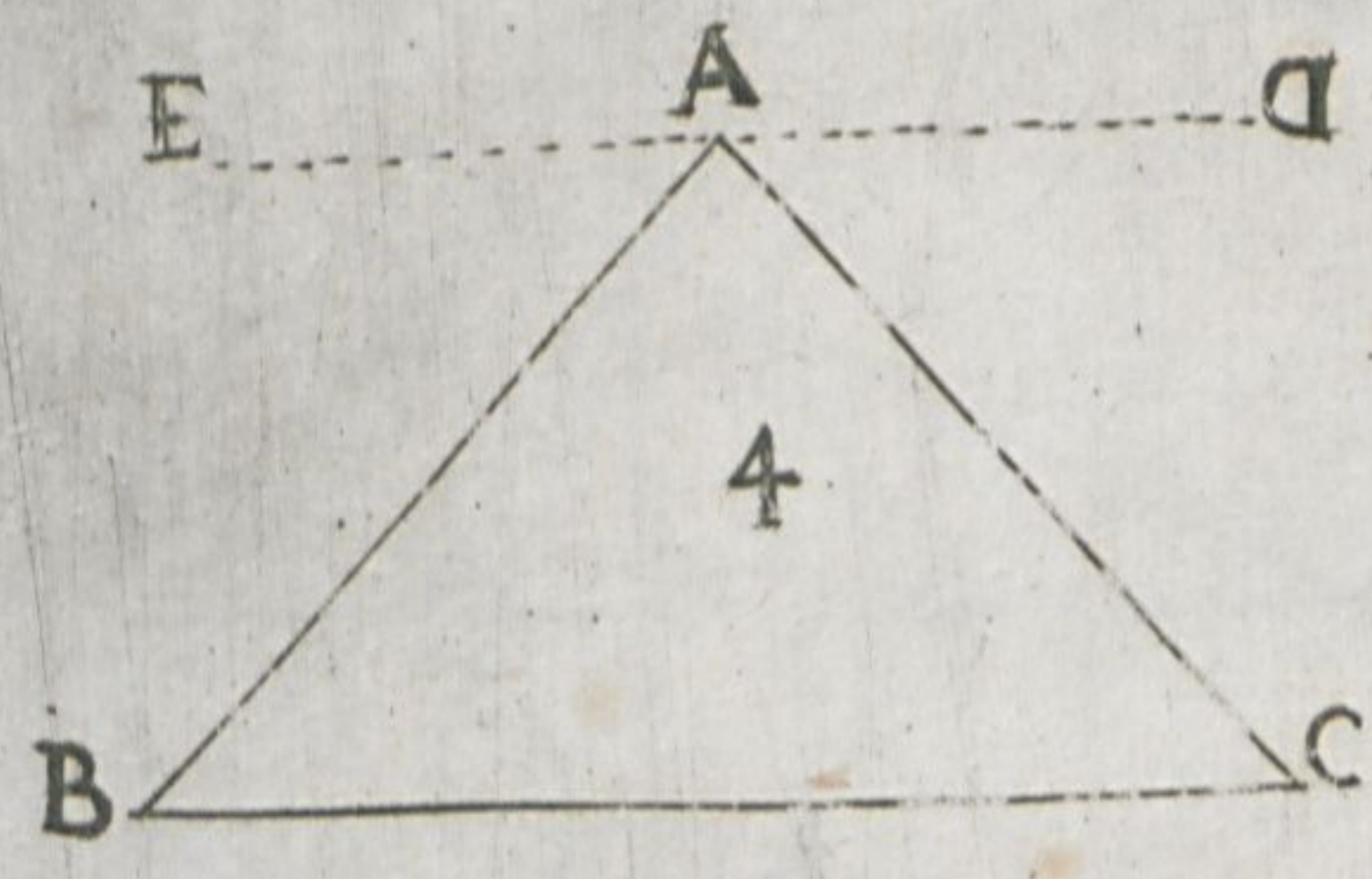
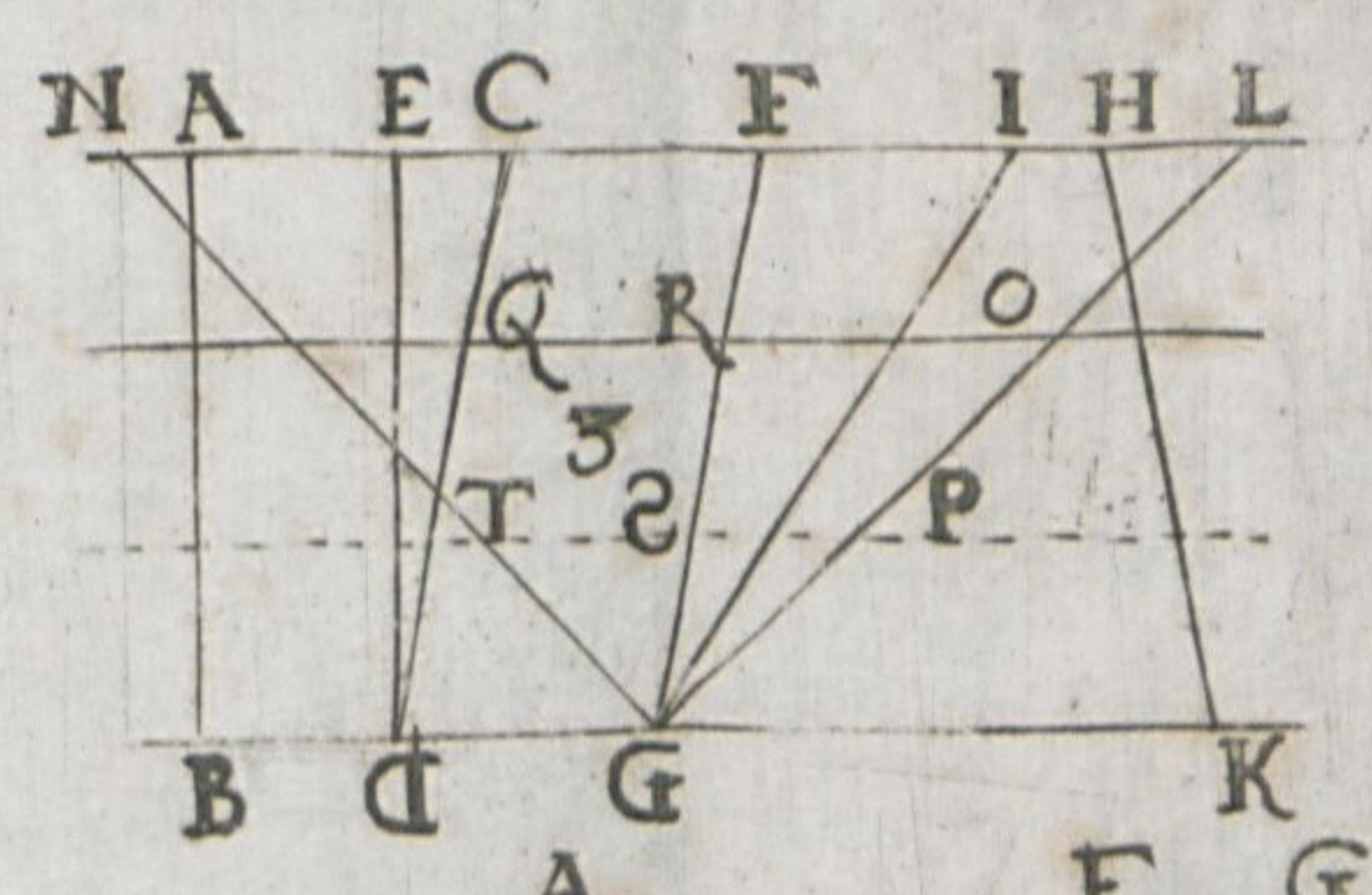
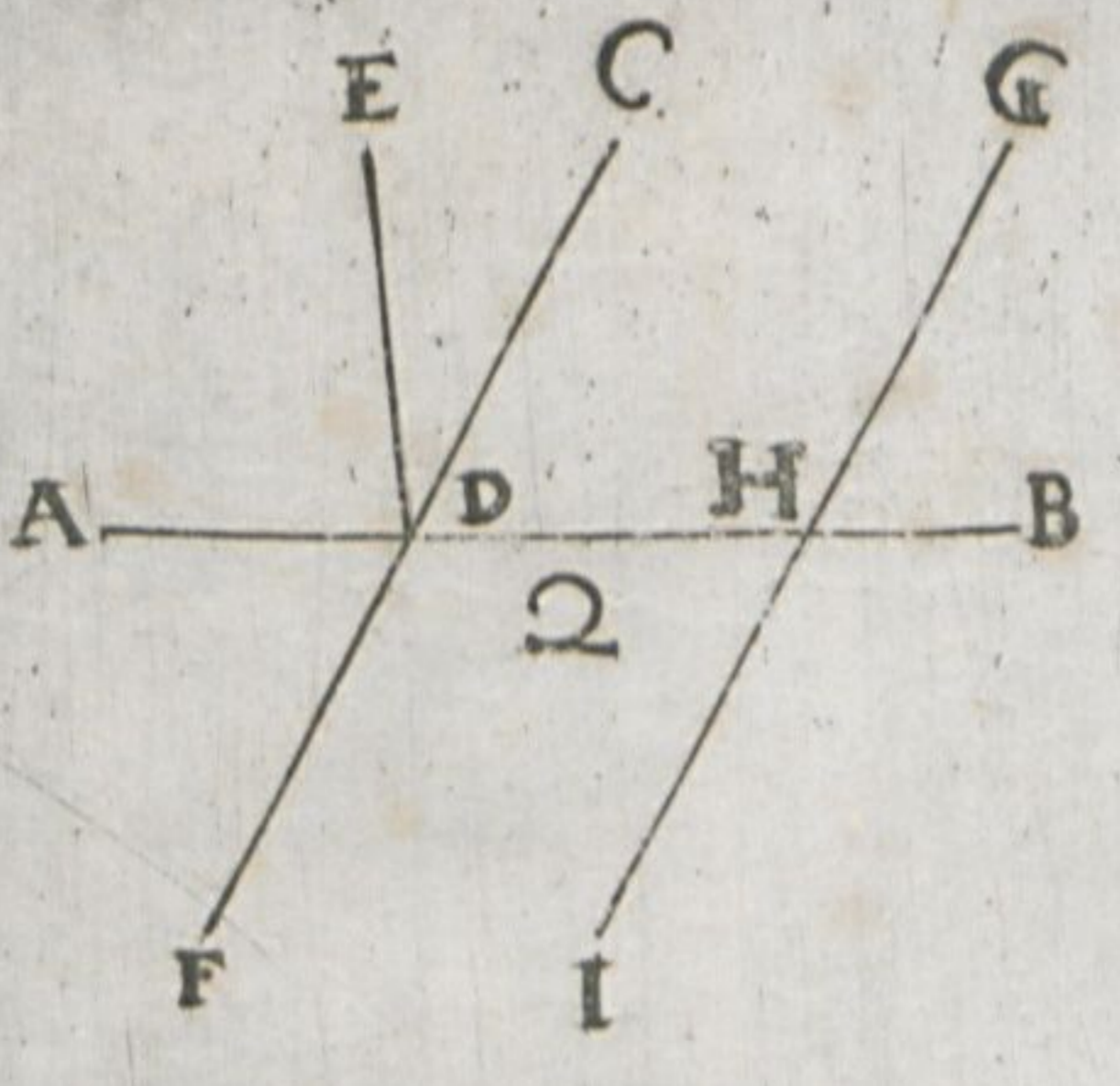
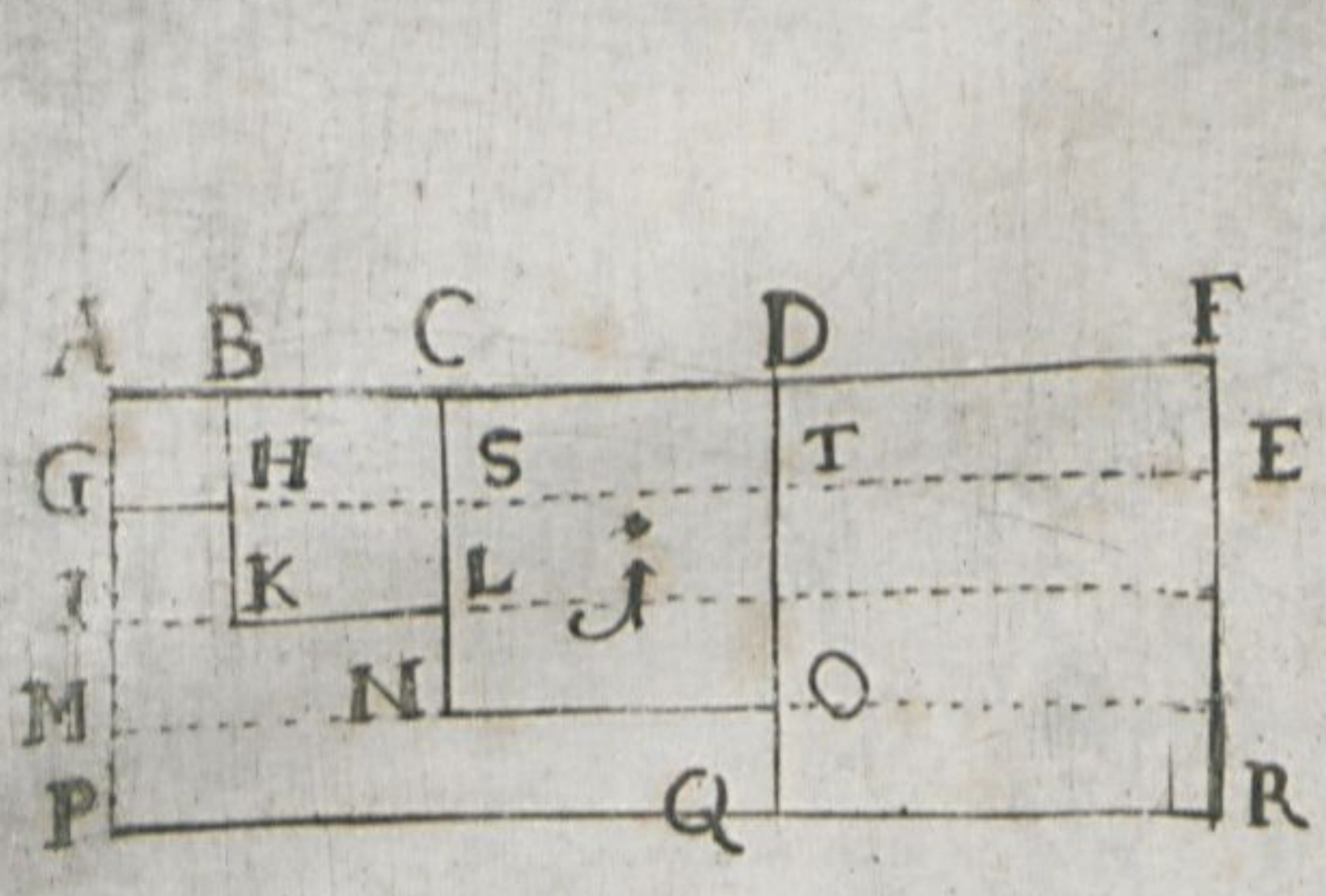
F

B

E

A

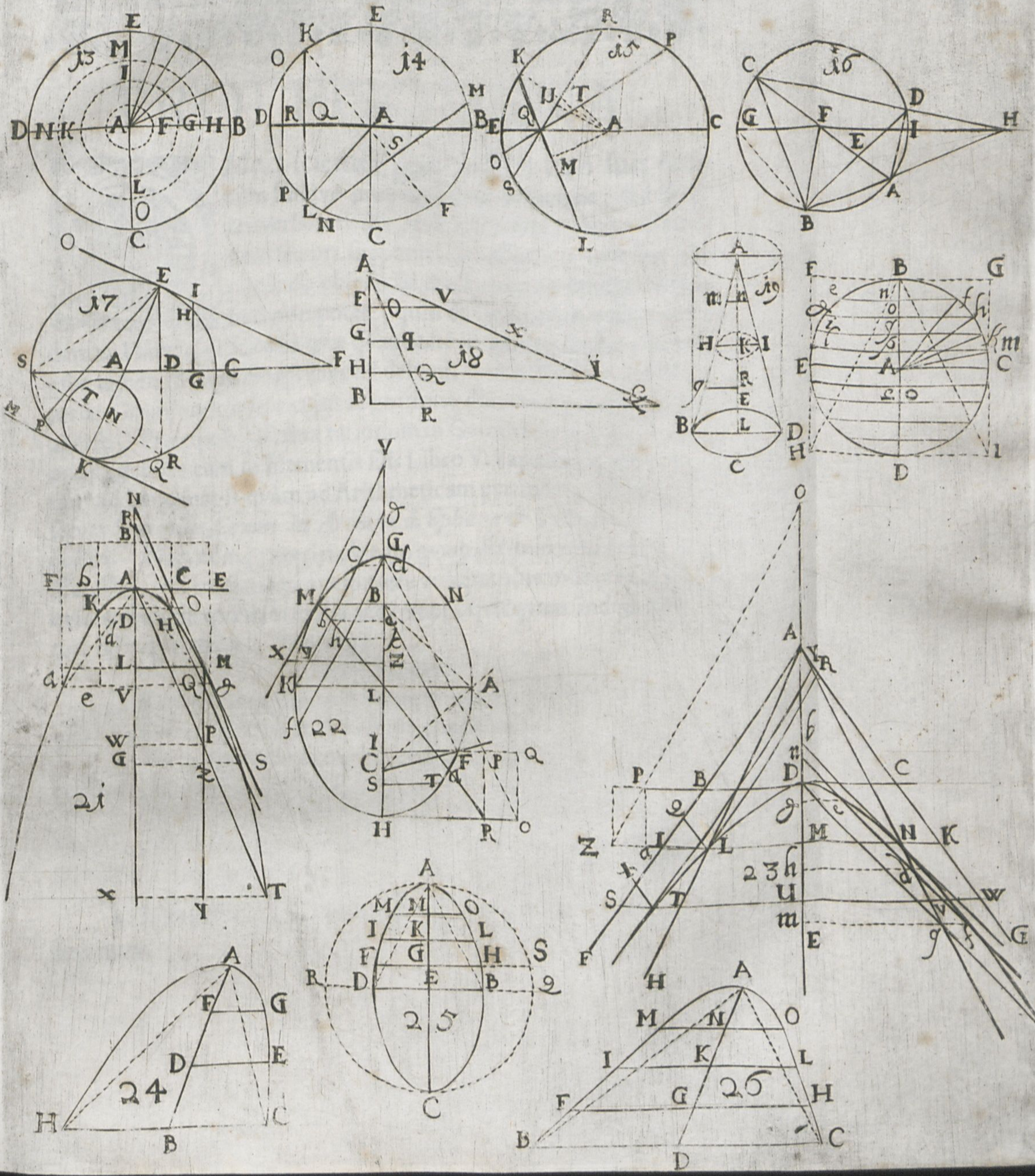

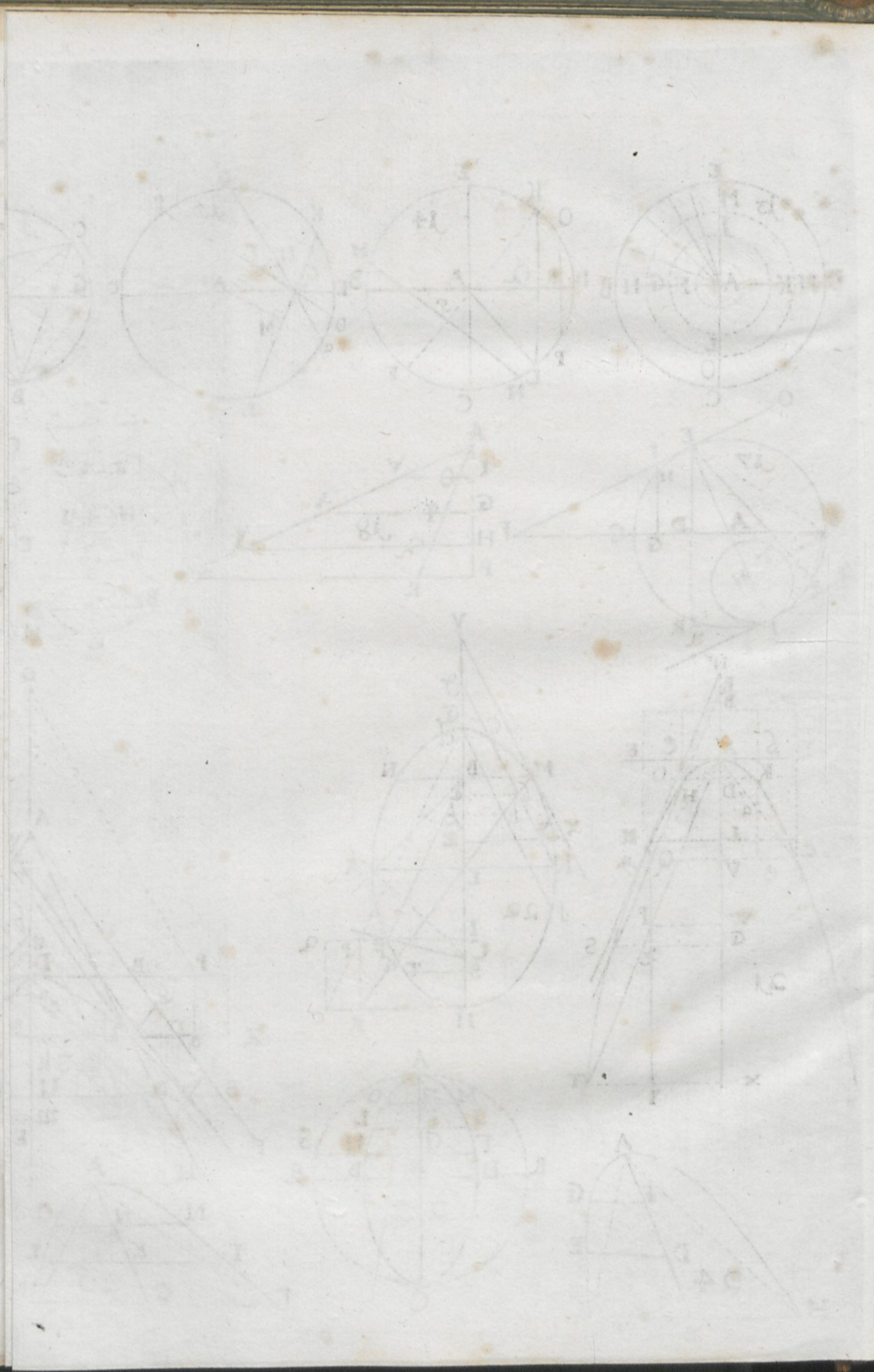

Carl Blunt Schultze

PROLEGOMENA.

Mnis scientia particularis non suis tantum sibiqve propriis utitur principiis; sed & ex universaliori illa, cui subjicitur, multa identidem seu præsupponit, seu assumit; quæ suis applicando objecti sui tractationem absolvit. Hinc fieri non potest, quin & Geometria nostra quædam ex Universalis scientia quæ quantitatem in genere tractat assumat, quæ tamen illi non magis misceri debent, quàm Poeticæ aut Oratoricæ Grammatica sine cujus cognitione illarum neutra cognosci potest. Præcipuè doctrina rationum in Geometria magni est usus, unde Euclides eam in Elementis suis Libro V. exposuit, quæquam non ad hanc magis quàm ad Arithmetica pertineat, uti bene observat *Sturmius, Comm. in Archim. d. Sphæra & Cylindr. l. 2. propos. 16.* Nos, cum præteriri ob eam quæ diximus rationem potuisset, illam toti tractationi præmittere voluimus, ne in sequentibus, in quibus subinde quædam ex illa recurrent, quicquam iudemonstratum relinqueremus. Sint ergo

Definitiones.

1. Ratio est duarum quantitatum ejusdem generis respectus, quo una alteram continet aut ab illa continetur.
2. Eæ quantitates dicuntur termini, quorum qui cum altero confertur *Antecedens* dicitur, reliquus *Consequens*.
3. Quod si Antecedens est Consequenti æqualis, dicitur inter eos esse *ratio æqualitatis*: Si verò Antecedens major dicitur inter eos esse *ratio majoris inæqualitatis*: & si minor, *minoris*.
4. In eadem ratione dicuntur *a* ad *b* & *c* ad *d*, cum $\frac{a}{b}$ & $\frac{c}{d}$ æquantur.

A

5. Si

PROLEGOMENA.

5. Si verò $\frac{a}{b}$ majus est quàm $\frac{c}{d}$: *a ad b majorem habere rationem dicitur, quàm c ad d: & si $\frac{a}{b}$ quàm $\frac{c}{d}$ minus; minorem.*

6. Eandem habentes rationem *proportionales* dicuntur; & ipsa rationum similitudo *proportio*.

7. *Proportionem continuam* habere dicuntur quantitates, eùm ratio primæ ad secundam, secundæ ad tertiam, tertiæ ad quartam &c. est eadem.

THEOREMATA.

Eucl. II, V. I. Quæ eidem sunt eadem rationes, sunt inter se eadem. Sit uti *a ad b sic c ad d: & uti a ad b; ita e ad f: dico fore, ut c ad d: sic e ad f.*

a. def. 4. h. Quoniam enim $(\alpha) \frac{a}{b} \propto \frac{c}{d}$ & $\frac{a}{b} \propto \frac{e}{f}$: erit quoque $\frac{c}{d} \propto \frac{e}{f}$ b. e. c ad d: uti e ad f. Q. E. D.

E. 16. VI. 19. VII. 34. XI. 9. 15. XII. II. Quatuor proportionalium productum extremorum æquatur producto ex mediis. Et vice versa: Si datis quatuor terminis, productum extremorum æquatur facto ex mediis hi quatuor erunt proportionales.

1. Sint proportionales uti *a ad ax ita b ad bx*
Erit $abx \propto bax$. Q. E. D.

2. Sint dati a. b. c. d.
sitque productum extremorum, ad, æquale facto ex mediis, bc;
dico a esse ad b: uti c ad d.

Cum enim $ad \propto bc$ Erit factâ divisione per bd &:

$$\frac{a}{b} \propto \frac{c}{d} \text{ Q. E. D.}$$

Coroll.

E. 17. VI. 20. VII. Ergo si continuè proportionalium sint tres termini erit productum extremorum æquale quadrato medii.

III. Proportionales quatuor (uti *a ad ax ita b ad bx*) proportionales quoque sunt

1. In-

PROLEGOMENA.

1. Inversè uti ax ad a. sic bx ad b

Est n. $bax \propto abx$. productum extremorum $\propto$ producto mediorum. Unde (β) patet propositum. (β) II. h.

2. Vicissim seu permutando : uti a ad b : sic ax ad bx. sunt enim

extremi $\frac{a}{bx}$ Medii $\frac{b}{ax}$ E. 15. 16. V. 9. 10. 13. VII

Et $abx \propto bax$.

Ergo (β) patet propositum

3. Componendo : uti a + ax ad a : sic b + bx ad b. E. 18. V.

Sunt enim extremi $\frac{a+ax}{b}$ Medii $\frac{b+bx}{a}$

Et $ab+abx \propto ab+abx$. Ergo (β)

4. Dividendo : uti a - ax ad a : ita b - bx ad b. E. 17. V.

Quia extremi $\frac{a-ax}{b}$ Medii $\frac{a}{b-bx}$

Erit $ab-abx \propto ab-abx$. Ergo (β)

5. Congregando : uti a ad ax : Sic a + b ad ax + bx. E. 1. 12. V. 5. 6. 12. VII.

Sunt enim extremi $\frac{a}{ax+bx}$ Medii $\frac{ax}{a+b}$

$aa+abx \propto aax+abx$. Ergo (β)

IV. Si fuerit, ut totum ad totum : sic pars ad partem ; erit etiam ut totum ad totum : sic reliquum ad reliquum. E. 5. 19. V. 7. 8. VII.

Sit ax ad bx : ut a ad b.

dico fore : ax - a ad bx - b : uti ax ad bx.

Sunt enim extremi $\frac{ax-a}{bx}$ medii $\frac{bx-b}{ax}$

$abxx-abx \propto abxx-abx$. Ergo (β) β . II. h.

V. Si fuerit in ordinata proportione

uti a ad ax

uti ax ad ayx

sic b ad bx

nec non

sic bx ad byx

E. 3. 20. 22.

V. 14. VII.

Erit etiam mediis intermissis

uti a ad ayx : ita b ad byx.

Sunt enim extremi: $\frac{a}{byx}$ medii $\frac{b}{ayx}$

$abyx \propto abyx$. Ergo (β)

A 2

VI. I.

PROLEGOMENA.

E. 21. 23. V.

VI. Idem est in proportione perturbata.

Sint enim quantitates: $ayx.$ $ay.$ $a.$
 $byyx.$ $byx.$ $by.$

ubi sint perturbatim:

ayx ad ay : uti byx ad $by.$

& rursus ay ad a : uti $byyx$ ad $byx.$

Erunt etiam mediis intermissis ex æquo

ayx ad a : uti $byyx$ ad $by.$

Quoniam extremi ayx $byyx$
 by a

$abyyx \propto abyyx$ Ergo (β)

VII. Si inter duas datas quantitates quaslibet, a , & b , interponantur aliæ quotcunque c , d , e , f , & c . erit ratio primæ datæ ad alteram datam composita ex ratione primæ ad secundam, $\frac{a}{c}$, & secundæ ad tertiam $\frac{c}{d}$, & tertiæ ad quartam $\frac{d}{f}$ & quartæ ad ultimam $\frac{f}{b}$

Patet enim $\frac{a}{b}$ esse $\propto \frac{acdf}{cdfb}$ Q. E. D.

Coroll.

E. Def. 10.
 V.

Hinc continuè proportionalium si sint tres termini, habebit primus ad tertium duplicatam rationem ejus, quam habet primus ad secundum, hoc est compositam ex ratione primi ad secundam bis sumta, seu ut planius loquamur, rationem quam habet quadratum primi ad quadratum secundi.

Sint continuè proportionales a, b, c : dico; a esse ad c :

uti aa ad bb : seu $\frac{a}{c} \propto \frac{aa}{bb}$

γ . def. 4. h.
 δ . VII. h.

Quia enim (γ) $\frac{a}{b} \propto \frac{b}{c}$ nec non (δ) $\frac{a}{c} \propto \frac{ab}{bc}$

erit $\frac{a}{c} \propto \frac{aa}{bb}$ Q. E. D.

Ea-

PROLEGOMENA.

5

Eadem ratione patet si termini sint quatuor, fore primum ad ultimum in triplicata ratione primi ad secundum; si quinque, in quadruplicata & sic in infinitum.

Atque sic breviter totam doctrinam rationum exhibuimus atque nulla fere opera ostendimus, quæ Euclides ejusque Commentatores operosis demonstrationibus probare solent. Possent quidem his plura subnecti eorum quæ non minus ad omnem quantitatis speciem pertinent, atque illa, quæ de rationibus hic attigimus: qualia sunt, quæ Euclides in plerisque libri secundi Theorematis de Toto & partibus proponit, quanquam ea, uti dixi, non ad lineas magis, ad quas ab Euclide restringuntur, quam ad omne quantum spectent. Verum nolimus diutiùs in limine hæere: præterquam enim quod ea vix ad sequentium demonstrationem quicquam conferant, inventio eorum tam facilis atque exposita est, ut nec tironem Analyseos fallere possit.

Duæ tamen supersunt regulæ, quæ in sequentibus occurrent, vulgatæ illæ quidem, sed ostendendæ tamen ne quid lectoribus moram faciat.

Prior harum invenire docet summam quantitatum Arithmetice proportionalium; sc.

Si sint quotcunque quantitates equali intervallo progredientes, summam maximæ & minimæ, ductam in numerum multitudinis ipsarum quantitatum producere summam datarum quantitatum. Vel quod idem valet.

Dioph. A-
lex. d. nu-
mer. mul-
tâg. prop.
4. & 5.
Bachetus
ad d. prop.
4. & 5.

Summam quantitatum Arithmetice proportionalium æquari producto ex semisse terminorum in summam extremorum.

Quod ut ostendamus, sint quantitates in Arithmetica progressionem quotcunque, quarum primus terminus a , differentia x : v. g. hæc quinque: $a, a+x, a+2x, a+3x, a+4x$, ubi numerus terminorum impar: aut hæc sex $a, a+x, a+2x, a+3x, a+4x, a+5x$, ubi numerus terminorum par. Quia ergo in singulis terminis x occurrit semel amplius atque in proximè præcedente; patet esse in priori progressionem $a+x, a+2x, a+3x, a+4x$ & in posteriori esse $a, a+x, a+2x, a+3x, a+4x, a+5x$ & $a+x, a+2x, a+3x, a+4x, a+5x$ bis sumtis: & in posteriori esse

A 3

Un-

Unde conficitur utrobique summam omnium æquari producto semissis numeri terminorum in aggregatum extremorum. Q. E. P.

Sequitur altera regula, quæ invenire docet summam quadratorum à quotlibet quantitatibus dispositis in progressionem arithmetica cujus differentia minimo termino æqualis: sc.

Bachet. l. 2. *Ducendum esse numerum terminorum in planum sub maximo & sub summa extremorum, & producto addendum, quod fit ex minimo in summam omnium, compositumque trientem fore summam quadratorum.*
App. ad Dioph. de num. mult. tag. prop. 5. reg. 2.

Hoc ut dilucidè ostendatur, sint quadrata ejusmodi ordine disposita ut in schemate sc. $ABGH \propto aa$ $BCKL \propto 4aa$ $CDNO \propto 9aa$, $DFQR \propto 16aa$ &c. Hic quoniam

figur. I. Quadratum $GHIK$ est æquale dimidio parallelogr. $HKIL$:

$$h.e. aa \propto \frac{2aa}{2}$$

Nec non parallelogram. $IMLN \propto$ dimidio parallelogrammi $SNT O$:

$$3aa \propto \frac{6aa}{2}$$

Et parallelogramm. $MOPZ \propto$ dimidio parallelogrammi

$$TEQR : 6aa \propto \frac{12aa}{2} \text{ \& sic in infinitum:}$$

patet fore summam parallelogrammarum $GHIK$, $ILMN$, & $MPOQ \propto$ dimidio summæ parallelogrammorum $HKSL$, $SNT O$, $TQER$ & sic infinitum.

Ex quo sequitur si productum ex summa omnium & maximo, h.e. parallelogr. $APFR$ bis summatur & producto addatur, quod fit ex minimo in summam omnium, h. e. parallelogr. $AGFE$: Compositum trientem fore summam quadratorum. Cum verò per præcedentem summa omnium sit æqualis semissi terminorum in summam extremorum: patet idem obtineri si numerus terminorum ducatur in planum sub maximo & summa extremorum. Q. E. P.

His ita prælibatis ad rem ipsam accingimur totius Geometriæ fundamenta breviter atque perspicuè quantum per ingenii tenuitatem licebit, exhibituri.

GEOMETRIA scientia est, quæ omnium corporum mensuras cognoscere docet. Unde objectum ejus est extensio, in qua quatuor notari possunt, Punctum scilicet, Linea, Superficies ac Corpus seu Solidum. Vel enim tota extensio consideratur, quatenus in longitudinem, latitudinem atque altitudinem porrigitur, quod Solidum est: vel longitudo tantum atque latitudo seposita altitudine cogitatur, quæ superficies est: vel longitudo sola, quæ Linea est: vel denique particula indefinitè minuta, cujus nulla quasi pars sit, quod est Punctum. Ubi liquet Lineam ex indefinitè multis punctis conflari adeoque tanquam motu puncti continuo ortam concipi posse; non secus ac superficies omnis motu lineæ, ac Solidum motu superficiei describi ac generari potest. Cùm verò omnis motus vel rectà feratur, vel ad latera deflectat, necessario duæ emergunt linearum species; Recta scilicet & Curva: Unde porrò & Superficies erit vel rectilinea vel curvilinea, ac solidum vel rectilineum, vel curvilineum. Sic duæ sunt generalissimæ omnis Geometriæ partes, quarum altera naturam linearum rectarum, & quæ ex iis oriuntur superficierum ac solidorum persequitur, altera verò curvarum scientiam tradit. Utraque autem tribus absolvitur sectionibus, pro triplici scilicet genere quantitatum (punctum enim non tam ut quantitas, quàm ut quantitatis principium spectatur) quarum ordine naturam examinat. Qua methodo ita utemur, ut interim singulas quantitates quasi ex suis oriundas initiis contemplaturi simus; nec enim directà magis ad veritatem est via, quàm illa, quæ rerum origines inquirat. Cùmque singulæ illæ quantitates infinitis diversis motibus generari queant, eos hîc vel assumemus vel supponemus, qui cùm facillimi sint ac simplicissimi rem ipsam distinctissimè explicant. Erit itaque:

PARS

PARS PRIMA

De

LINEIS RECTIS & QVÆ
EX IIS CONSTANT SUPER-
FICIEBUS & SOLIDIS,

SECTIO I.

De Lineis Rectis.

Definitiones Primæ.

1. **S**I punctum aliquod ab A versus I moveatur eâ lege, ut semper
indirectum procedat neque usquam ad latera deflectat, hujus
puncti motu describetur *Linea Recta*.

Unde recta linea inter duo puncta est brevissima.

2. Quod si linea aliqua recta AP in transversum deferatur, ut sin-
gula ejus puncta A, G, I, M, P lineas rectas efforment; lineæ à sin-
gulis punctis descriptæ dicentur *parallele*.

3. Ipsa verò inclinatio lineæ genetricis AP, ad quamlibet ortarum
v. g. ad PR dicetur *Angulus rectilineus*.

4. Qui angulus si fuerit ab utraque parte æqualis *Rectus* dicitur,
& tum ED angulos rectos utrinque faciens est *Perpendicularis*:
qui verò recto angulo major est *Obtusus*, & qui eo minor, *Acu-
tus* appellatur.

THEOREMATA.

I. Recta linea ED alii rectæ AB quomodocunque insistens, fa-
cit aut duos angulos rectos, aut duobus rectis æquales.

*Anguli orti vel sunt æquales inter se vel non: Si illud; uti q̄
recti sunt (α). Sin hoc, concipiatur Perpendicularis ED: Sit q̄*

Angulus EDA ∞ EDB ∞ α,

Ang. EDC ∞ x

Ergo Ang. CDB ∞ α-x

Ang. ADC ∞ α + x

Uterq̄ CDB + ADC ∞ 2α. Q. E. P.

fig. 1.

fig. 2.

E. 13. 14. 1.

α. def. 4. h.

Co-

PARS I. SECT. I. DE LIN. RECTIS.

Coroll.

Si plures rectæ ED, CD ad idem punctum D in eadem recta concurrant: omnes, qui ab iis constituuntur anguli erunt duobus rectis æquales. E. 15. 1.

II. Si duæ rectæ AB, GI se invicem secuerint, erunt anguli ad verticem inter se æquales.

Sit Ang. AHG æ a GHB æ b AHI æ c IHB æ d.
dico c esse æ b & a æ d.

Erit enim $a + b \propto (\beta) \text{ 2 rectis}$ & $b + d \propto (\beta) \text{ 2 rectis}$ β I. h.

It. $a + c \propto (\beta) \text{ 2 rectis}$.

adeoque $a + b \propto b + d$ Item $a + b \propto a + c$

Ergo $a \propto d$

Ergo $b \propto c$. Q. E. P.

III. Si eadem rectæ AB duæ parallelæ CD, GH insistant, erunt anguli versus easdem partes æquales: Angulus CDB angulo GHB & ang. CDA ang. GHA.

Cum enim parallelæ CD, GH, describantur punctis D & H, que in linea AB translatione sua dictas parallelas describente (γ) γ . d. 2. h. semper eadem manent ac æquidistant; necessario CD & GH ubiq; æquidistant, b. e. GH non magis ad AB inclinatur quam CD. Q. E. D.

Coroll.

1. In duas parallelas CF, GI incidens recta AB angulos alternatim æquales facit sc. Ang. FDH æ GHD, uterq; enim æ (δ) ADC; interiores autem ad easdem partes CDH, GHD duobus rectis æquales efficit (ϵ). E. 27. 28. 29. 1. δ. II. & III. h.

2. Vice versa, si in duas parallelas incidens recta angulos versus easdem partes aut alternatim æquales facit, aut denique interiores duobus rectis æquales, erunt dictæ lineæ parallelæ. ε. III. & I. h.

IV. E pluribus rectis inter duas parallelas constitutis, brevissima est perpendicularis; quæ verò cum parallelis æquales versus eam partem ad quam vergunt faciunt angulos, æquales sunt; & quæ minorem versus eam partem cum subjecta angulum facit, major est illa, quæ facit majorem. fig. 3.

1. Perpendicularis AB brevior est omni non perpendiculari, v. g. CD. Promotâ enim juxta def. 2. AB ad D cum ED coincidit, quæ
B

si deflectat manente puncto D, ut rectæ CD insistant, necessario omnia ejus puncta versus DR deprimentur, adeoque E cadet infra C h. e. CD erit longior quàm ED seu AB. Q. E. D.

2. CD, FH, HK æquales angulos CDK, FGK, HKG cum parallela BK facientes versus eas partes ad quas vergunt, æquales sunt: quia enim duæ illæ parallele æquidistant, omnes rectæ ita inter eas ductæ ut æqualiter versus parallelarum alterutram inclinentur, æquales erunt. Q. E. P.

3. GL minorem angulum faciens eum GK, quàm facit GI major est, quàm GI, nec non GN, quàm FG: simul ac enim GI, aut FG magis vergunt versus subjectam parallelam, quàm in eo, in quo supponuntur esse situ, omnibus suis punctis ad eam accedent, adeoque I & T ponentur infra puncta L aut N, h. e. recta GI minor est, quàm GL & FG quàm GN. Q. E. D.

Nec de conversa hujus dubitari potest.

Coroll.

1. Idem omnino obtinet in lineis constitutis inter binas diversas sed ejusdem distantie parallelas; quarum & perpendicularis brevissima est, quæ verò cum parallelis æquales versus eam partem ad quam vergunt faciunt angulos æquales sunt, & quæ minorem versus eam partem cum subjecta angulum facit major est illa, quæ facit majorem, & vice versa.

E. 7. 1. 2. Duæ rectæ GI, GN ex punctis I & N. ad unum tantum punctum G ad easdem partes conjunguntur.

V. Si per tres pluresve parallelas duæ rectæ ductæ, siquidem parallelarum eadem est distantia, segmenta rectarum inter parallelas comprehensa æqualia sunt, sin minus proportionalia.

Sint rectæ CD, FG, GL ductæ per parallelas NL, QO, TP, BK: dico

1. Cum parallele NL & QO, item QO & TP, item TP & BK eandem inter se habent distantiam, CQ esse $\propto$ QT $\propto$ TD, & FR $\propto$ RS $\propto$ ST: sunt enim anguli Q, T, D, æquales (a).

2. Cum parallele NL, QO, BK non eandem servant distantiam, erit segmentum FR ad RG: uti LO ad OG.

Sit enim FR $\propto$ 2 a, OL $\propto$ b, ducaturque parallela TP ita ut SR faciat $\propto$ SG $\propto$ a. Erit

Erit quoniam parallele NL, QO, TP, BK omnes ejusdem sunt distantie necessario uti jamjam ostendimus & OP ∞ PG ∞ b atq; OG ∞ 2b, adeoq; a ad 2a: uti b ad 2b. Q. E. D.

Sic conversa hujus patet ex conversa Cor. I. IV. h.

SECTIO II.

De Superficiebus Rectilineis.

Definitiones Secundæ

1. **S**I recta linea indefinitè protensa A B, manente uno puncto A fixo pertranseat subjectam rectam BC ita, ut aliquod semper lineæ AB punctum, rectæ BC inhæreat: quæ eo motu describitur figura *Triangulum* dicitur. fig. 4.

2. Hoc pro diversitate laterum est vel *Æquilaterum*, quod tria; vel *Isoceles*, quod dua latera æqualia habet, vel *Scalenum*, quod nulla. Ratione verò angulorum est vel *Rectangulum*, quod habet rectum; vel *Amblygonium*, quod obtusum; vel *Oxygonium*, quod tres habet acutos angulos.

3. Si recta AP in transversum deferatur ita, ut singula ejus puncta, lineam rectam describant, quod eo motu percurritur spatium APFR *Parallelogrammum* dicitur. fig. 1.

Hoc ergo semper duo opposita latera & angulos habet aequalia.

4. Hoc si æquilaterum & rectangulum est *Quadratum* dicitur; si rectangulum non autem æquilaterum *Rectangulum*: si æquilaterum sed non rectangulum *Rhombus*: si nec rectangulum nec æquilaterum *Rhomboides* appellatur. E. 34. l.

5. *Altitudo* figuræ est linea à vertice ad basin perpendicularis.

6. *Figuræ similes* dicuntur, quæ habent angulos æquales & latera proportionalia.

THEOREMATA.

VI. Trianguli ABC duo quælibet latera AB, BC majora sunt reliquo AC. E. 20. l.

Nulla enim brevior linea inter A & C consistere potest quàm recta. (α) Ergo AC minor est, quàm AB + BC. Q. E. D. fig. 4. (α) def. 1.

PARS I. SECT. II. DE SUPERFIC. RECTIL.

E. 17. 32. l. VII. Omnes anguli in triangulo (ABC) sunt duobus rectis æquales.

Fiat DAE parallela rectæ BC.

β. Cor. 1. Quoniam e. ang. EAB ∝ (β) ABC & DAC ∝ (β) ACB, erunt

III. h. anguli ABC + BAC + ACB ∝ angulis DAB + BAC + EAC ∝

γ. cor. l. h. (γ) 2 rectis. Q. E. D.

Coroll.

1. Omnes anguli simul sumti æquales sunt in quolibet Triangulo: & si duo anguli Trianguli unius sunt duobus angulis alterius Trianguli æquales, & tertius tertio æqualis erit.

2. In quovis triangulo, uno latere producto externus, æqualis est duobus internis & oppositis.

E. 16. 32. l.

E. 8. VI

VIII. Triangulum rectangulum, æquiangulum est triangulis, quæ fiunt à linea recta ab angulo recto ad basin perpendiculariter demissa.

fig. 5.

Sit in Δlo ABC ex recto B demissa perpendicularis BD, ponaturq; Ang. BAD ∝ a, ACB ∝ b ABD ∝ c & DBC ∝ d; ut rectus ABC ∝ BDA ∝ BDC fiat ∝ c + d.

α. Cor. 1.

VII. h.

Quoniam ergo Anguli Δli ABC ∝ angulis Δli BAD (α) b. e. $d + c + a + b ∝ d + c + a + c$

Erit b ∝ c.

Porrò & anguli Δli ABC ∝ angulis Δli BDC (α)

sc. $d + c + a + b ∝ d + c + d + b$

Ergo a ∝ d.

Triangulum itaque ABC æquiangulum est Δlis BDA & BDC.

Q. E. P.

E. 5. 6. l.

IX. Æquales anguli in Triangulo ab æqualibus lateribus subtenduntur & vice versa.

fig. 4.

In Δlo ABC sit angulus ABC ∝ angulo ACB: dico fore rectam AB ∝ AC.

β cor. 1.

Ductâ enim rectâ EAD parallelâ ad BC; erit (β) angul. EAB ∝ ang. ABC; nec non ang. DAC ∝ ACB: adeoq; EAB ∝ DAC.

γ. IV. h.

Quapropter erit (γ) & AC ∝ AB.

Conversa

Sic & conversa patet (δ). Q. E. D.

sa IV.

X. Ma

PARS I. SECT. II. DE SUPERFIC. RECTIL. 13

X. Major angulus in Triangulo à majori latere subtenditur & E. 18. 19. l. vice versa.

Sit ang. ABC major angulo ACB: dico AC fore majorem AB. Quoniam enim AC minorem facit angulum cum BC ad eam partem ad quam vergit quam AB cum BC erit (γ) AC hac major. Sic (δ) & conversa patet. Q. E. D.

XI. Triangula æquiangularia habent latera proportionalia & E. 4. 5. VI. vice versa.

Sint $\triangle$ la æquiangularia ABC & ADE: dico AB esse AD: uti AC ad AE & uti BC ad DE. fig. 6.

Quia enim ex hypothesis ang. B $\propto$ D & ang. C $\propto$ DEA; erit (ϵ) BC parallela ad DE, cui si concipiatur esse tertia AF parallela; erunt duæ rectæ AB, AC per tres parallelas AF, DE, BC ductæ ad eor. (ζ) AD ad BD: uti AE ad EC & componendo (η) AB ad AD, uti AC ad AE: Eadem ratione manifestum erit AC esse ad AE: ut BC ad DE, si sc. angulus DEA angulo C superimponatur & reliqua fiant ut antè. Q. E. P.

De conversa dubium esse non potest per. (θ).

Coroll.

1. Recta basi parallela latera Trianguli secat proportionaliter, ad eoque à Triangulo Triangulum simile abscindit & vice versa. E. 2. VI.

2. Triangula æquilatera sunt æquiangularia: nam & ea habent latera proportionalia. E. 8. l.

XII Triangula, quæ duos angulos æquales habent & unam rectam æqualem, habent & reliquum angulum & reliqua latera æqualia. E. 26. l.

Sint in $\triangle$ lis ABC & ACG ang. BAC $\propto$ ang. ACG & B $\propto$ G item recta AB $\propto$ GC, erit necessario & ang. ACB $\propto$ ang. CAF (α): adeo q. $\triangle$ la hæc æquiangularia, quæ proinde (β) latera habebunt proportionalia sc. uti BA ad GC sic BC ad AG &c. sed BA est $\propto$ CG. Ergo & reliqua latera æqualia. Q. E. D.

XIII. In triangulo rectangulo quadratum, quod fit à latere angulum rectum subtendente, æquale est iis, quæ à lateribus rectum angulum continentibus fiunt quadratis. E. 47. l.

Sit in triang. rectang. ABC, AB $\propto$ x, BC $\propto$ y, AC $\propto$ z, dico fore $xx + yy \propto zz$. fig. 5.

B 3

Ob

14 PARS I. SECT. II. DE SUPERFIC. RECTIL.

γ. VIII. h. Ob æquiangula enim triangula ABC & ABD (γ) erit (δ).
 δ. XI. h. uti z ad x: ita x ad xx ∞ AD.

Item obæquiangula Δla
 ABC & BDC (γ) erit (δ)

uti z ad y: ita y ad $\frac{yy}{z}$ ∞ DC

Tota ergo AC $\frac{xx + yy}{z}$ ∞ z

adeoq; $xx + yy$ ∞ zz. Q. E. P.

Coroll.

fig. 6. In triangulo Oxygonio ABC posita BC ∞ a AB ∞ b, AC ∞ c
 & CH ∞ x erit BH ∞ a - x adeoq; perhanc

$$bb - aa + 2ax - xx \infty cc - xx$$

$$\text{Et } bb + 2ax \infty aa + cc.$$

E. 12. II.

E. 13. II.

Quod si triangulum esset obtusangulum & angulus B obtusus foret $cc \infty bb + aa + 2ax$.

XIV. Trianguli latera sunt proportionalia, segmentis baseos,

quæ fiunt à linea angulum oppositum bifecante.

E. 3. VI. Sit Δ ABC recta bifecans ang. A, AD: dico fore AC ad AB uti
 fig. 7. CD ad DB.

Producta enim AC, factaq; EA ∞ AB, erit ang. AEB ∞ ang. ABE

ε. IX. h.

ζ. Cor. 2.

VII. h.

η. Cor. 2.

III. h.

θ. XI. h.

E. 6. VI.

fig. 6.

1.3. prolog.

n. 4.

κ. Cor. 1.

XI. h.

(ε) ang. autem BAC est ∞ ang. ABE + AEB (ζ) adeoq; ang. DAB ∞ ABE: & hinc (η) linea BE parallela lineæ AD, hoc est (θ) triangulum ADC est simile triangulo EBC: & hinc CA ad AE seu AB, uti CD ad DB. Q. E. P.

XV. Triangula, quæ habent duo latera circa æqvalem angulum proportionalia, similia sunt.

Sint Δla ABC, ADE in quibus ang. A communis & AB ad AD: uti AC ad AE: dico Δla ea esse similia.

Quoniam enim AB ad AD: uti AC ad AE erit & dividendo (ι) DB ad AD uti EC ad AE, adeoq; latera Δli BAC à recta DE secta sunt proportioneliter, unde erit BC ad DE (κ) parallela adeoq; dicta triangula similia sunt (κ) Q. E. D.

Coroll.

PARS I. SECT. II. DE SUPERFICIEB. RECTILIN. 15

Coroll.

Ergo Triangula, quæ habent duo latera circa æqualem angulum E. 4. l. æqualia, habent & reliquum latus & reliquos angulos æqualia.

XVI. Triangula similia sunt, quæ habent duo latera proportionalia & angulum hisce oppositum æqualem & reliquos ejusdem speciei. E. 7. VI.

Sint in Triangulis ABC, ADE, latera AE, ED, AC, BC proportionalia & Angulus A communis; fiat q₃ FI lineæ AB parallela; & sint AE ∝ a, DE ∝ b, EC ∝ c, IC ∝ d, IB ∝ e. fig. 6.

Quoniam a ad b: uti a+c ad d+e: & (β) a ad c: uti e ad d
erit (α) a d + e a ∝ ab + bc. erit (α) ad ∝ ce. β. V. h.
posito q₃ pro ad, ce: ce + ea ∝ ab + bc

$$\frac{c}{b} \propto \frac{a+c}{a+c} \text{ adeo q₃ } e \propto b \text{ h. e. } IB \propto DE.$$

Jam verò cum ex hypoth. DE faciat cum DA angulum ejusdem speciei, atque BC cum BA; necessariò DE & BL versus easdem partes vergunt. Atqui duæ rectæ æquales inter duas parallelas (γ) æquales etiam angulos cum subjecta faciunt versus eas partes ad quas vergunt. Ergo ang. B. ∝ ang. D. adeoque (δ) & E ∝ C & triangula ipsa (ε) similia. Q. E. P. γ. IV. cōv. h.

XVII Area trianguli est æqualis basi in altitudinis semissem ductæ. δ. Cor. I. VII. h.

Sit triang. quodvis ABC; ejus q₃ basis ∝ x, altitudo AD ∝ a: ε. XI. h. dico aream ejus esse ∝ $\frac{ax}{2}$ fig. 9.

Trianguli enim ABC area constituitur ex indefinite multis rectis lineis ef, gh, ik &c. basi parallelis, quæ singule æqualiter ab invicem dissident, & à triangulo hoc abscindunt triangulum ei simile (α). Unde efficitur, rectas illas esse Arithmetice proportionales: sunt enim inter se ef, gh, ik &c. ut Ae Ag, Ai, b. e. ut 1.2.3 &c. propter æquales excessus eg, gi, &c. adeoque omnium harum rectarum aggregatum, h. e. totum triangulum ABC erit æquale summæ rectarum indefinite multarum arithmetice proportionalium, quarum minima est punctum A, maxima verò ipsa basis BC. α. Cor. I. XI. h.

Nu.

16 PARS I. SECT. II. DE SUPERFICIEB. RECTILIN.

Numerus autem earum rectorum erit $\propto$ altitudini figuræ; cum inter basin & verticem quomodocunque positum, semper tot tantum interesse possint lineæ, quot puncta continet altitudo AD. Ergo ut summa harum rectorum inveniatur juxta reg. priorem in prolegomenis ostensam, addenda hic erit puncto A basis BC: h. e. x ad o (tantundem n. valet punctum in extensione atque cifra in numero) ut aggregatum idem sit atque ipsa basis $\propto$ x, qua ducta in $\frac{1}{2}$ a semissem altitudinis, totum triangulum erit $\propto \frac{ax}{2}$ Q.E.D.

XVIII. Area parallelogrammi est aqualis basi in altitudinem ductæ.

fig. 9. Sit parallelogramm. ACBE, & basis BC $\propto$ x Altitudo $\propto$ a: dico ejus Aream esse $\propto$ ax.

Area enim hæc constituitur à basi $\propto$ x toties sumta, quot puncta in altitudine $\propto$ a continentur: h. e. est $\propto$ ax: quantumcunq; etiam parallelogrammum hoc fuerit obliquangulum. Q. E. P.

Coroll.

E. 34. 41. 1. Ergo omne triangulum est dimidium parallelogrammi eandem basin & altitudinem habentis.

E. 1. VI. XIX. Triangula & parallelogramma æquialta sunt ut bases, & quæ æqualem basin habent sunt ut altitudines.

fig. 8. Sint Triang. æquialta DBC & DBE, Sintque parall. æquialta DHBC & DGBE.

& sit altitudo communis $\propto$ a

BC $\propto$ x BE $\propto$ y

Erit Δ lum DBC ad DBE. It. Parall. DHBC ad DGBE

h. e. $\frac{ax}{2}$ ad $\frac{ay}{2}$: uti x ad y. h. e. ax ad ay: uti x ad y.

Alteræ partis eadem est demonstratio: sit enim basis communis $\propto$ x & altitudo alterius $\propto$ a, alterius $\propto$ b:

erit $\frac{ax}{2}$ ad $\frac{bx}{2}$ in Triangulis } : uti a ad b. Q. E. P.
& ax ad bx in Parallelog. }

Coroll.

PARS I, SECT. II. DE SUPERFICIEB. RECTILIN. 17

Coroll.

Triangula & parallelogramma æqualia & æqualis basis, sunt æqualia. E. 35. 36. 37.

XX. Triangula & parallelogramma similia sunt inter se in duplicata ratione laterum homologorum. E. 19. VI.

Sint triangula simil.

Sint parallelogramma simil.

ABC, ADE

ABCG ADEF

fig. 6.

Sitque BC æ a. AB æ c. AC æ e. AH æ x.

DE æ b. AD æ d. AE æ f. AL æ y.

dico $\frac{ax}{2}$ esse ad $\frac{by}{2}$ (uti & ax ad by) uti aa ad bb: cc ad dd: ee ad ff.

Est enim ex hypothesi

$\frac{c}{d} \propto \frac{a}{b} \propto \frac{e}{f} \propto \frac{x}{y}$ Quare $\frac{ax}{by}$ est æ $\frac{aa}{bb} \propto \frac{cc}{dd} \propto \frac{ee}{ff}$ Q. E. D.

XXI. Triangula & parallelogramma æqualia, quæ habent unum angulum æqualem, habent latera circa æquales angulos reciproce proportionalia. E. 14. 15. VI.

Sit triang. ABC (vel parallelogr. ABCF.) æ triangulo DBE (vel parallelogr. DBEG) æ x, & triangulum DBC (vel parallelogr. DBGH) æ y sitq; AB æ a, BD æ b, BC æ c & EB æ d: dico AB æ a esse ad DB æ b; uti BE æ d ad BC æ c.

Est enim (α) Δ ABC vel □ ABCF æ x ad y: uti a ad b α. XIX. h.

& Δ DBE vel □ DBGE æ x ad y: ut d ad c.

Ergo (β) a ad b: uti d ad c Q. E. P. β. i. prolog.

XXII. Triangula & Parallelogramma, quæ habent unum angulum æqualem, habent inter se rationem, quæ ex lateribus, quæ circa æqualem angulum, componitur.

Sit triang. ABC vel □um ABCF æ x Sitq; AB æ a

Δlum BDC vel □um BDCH æ z BD æ b

Δlum EDB vel □um EBDG æ y BC æ c

BE æ d.

Quoniam (γ) x ad z: uti a ad b, & y ad z ut d ad c γ. XIX. h.

erit (δ) bx æ az & cy æ dz δ. 2. prolog.

atque

atque $\frac{bx}{a} \propto z \propto \frac{cy}{d} \propto z$

$\frac{bdx \propto acy}{}$

Ergo $\frac{x}{y} \propto \frac{ac}{bd}$ Q.E.D.

E. 24. 26. VI. XXIII. Omnes figuræ multilateræ similes, si sibi ad angulum æqualem imponantur circa easdem diematos consistant, oportet.

Sint figuræ similes ABCDE, AFGHI.

fig. 10. Quoniam est ex hypothese AB ad AF ut BC ad FG, præterea angulus F $\propto$ angulo B: erunt (a) triangula ABC, AFG similia adeoq; angulus GAF $\propto$ ang. BAC, b. e. AC incidet in AG. Q.E.D. Eadem in reliquis diematis demonstratio.

Coroll.

E. 20. VI. Figuræ similes per diematos suas in æquè multa triangula similia dividuntur.

E. 20. VI. XXIV. Omnes figuræ multilateræ similes sunt in duplicata ratione laterum homologorum.

Sint figuræ similes ABCDE & AFGHI

fig. 10. Sit q; AF $\propto$ a, AB $\propto$ b, AG $\propto$ c, AC $\propto$ d, AH $\propto$ e & AD $\propto$ f. Quoniam ductis diematis AC, AD, triangula AFG & ABC, item Δ la AGH & ACD, nec non Δ la AHI & ADE (a) similia sunt; erit (b) Δ um AFG ad Δ um ABC uti aa ad bb; Δ um AGH ad Δ um ACD, uti cc ad dd; Δ um AHI ad Δ um ADE uti ee ad ff. Atqui (c) a est ad b, uti c ad d; & c ad d, uti e ad f. b. e. (d).

a. Cor. XXIII. h.
 b. XX. h.
 c. XI. h.
 d. def. 4. prolog.

$\frac{a}{b} \propto \frac{c}{d} \propto \frac{e}{f}$ adeoq; &
 $\frac{aa}{bb} \propto \frac{cc}{dd} \propto \frac{ee}{ff}$

Quo fit, ut cum singule partes figuræ AFGHI sint ad singulas partes figuræ ABCDE; uti aa ad bb, vel cc ad dd, vel ee ad ff; etiam (e) tota AFGHI, sit ad totam ABCDE; uti aa ad bb vel cc ad dd vel ee ad ff. Q.E.D. SE-

SECTIO III.

De Solidis Rectilineis

Definitiones tertiæ.

1. **S**I recta quævis AB indefinitè protensa manente uno puncto A fixo, circa quamvis superficiem rectilineam v. g. BCDE in alio plano constitutam revolvatur, ita ut aliquod semper lineæ mobilis punctum lineis extremis hujus superficiem BCDE inhæreat; oriatur eo motu superficies pyramidalis, quodque hac superficie continetur solidum, *Pyramis* dicitur.

fig. 11.

2. In ea punctum A, vertex; superficies autem BCDE basis appellatur, quæ prout est vel triangula vel quadrangula &c. ipsa Pyramis triangula, quadrangula &c. fit.

3. Si quodvis planum v. g. EFGH juxta lineam rectam immotam EA, quomodocumque super illo elevatam attollatur ita ut in omni elevatione maneat sibi ipsi parallelum nec ullo modo rotetur: quæ eo motu describitur figura solida, *Prisma* dicitur.

fig. 12.

THEOREMATA.

XXV. Solidum Pyramidis æquale est basi in tertiam partem altitudinis, aut altitudini in tertiam partem baseos ductæ.

Sit Pyramis ABCDE, ejusque basis BCDE, $\propto x$, altitudo $\propto a$: dico ejus solidum esse $\propto \frac{1}{3} ax$.

fig. 11.

Hæc Pyramis constituitur ex indefinitè multis figuris rectilineis (BCDE, fghi, klmn, oppr &c. usque ad verticem A) sibi invicem parallelis & similibus, omnes enim sunt æquiangulæ & latera habent proportionalia. Omnes autem figure rectilineæ similes sunt induplicata ratione laterum homologorum (α) unde erit BCDE ad fghi; uti quadratum ED ad quadratum ih: & vicissim (β) uti BCDE ad quadratum ED, sic fghi ad quadratum lineæ ih; sic klmn ad quadratum lineæ ln & sic porro usque ad ipsum verticem A. Unde constat omnes istas figuras constituentes Pyramidem hanc b. e. totam Pyramidem esse ad summam omnium

α . XXIV. 6

β . 3. prolog. n. 2.

C 2.

qua-

20 PARS I. SECT. III. DE SOLIDIS RECTILIN.

quadratorum ex lateribus omnibus homologis lineæ DE parallelis ortorum; uti dicta figura BCDE ad quadratum lineæ DE; cum enim singulæ partes utriusque dictam habeant rationem, eandem & (γ) tota inter se servabunt.

γ . 3. prolog. n. 5.

Ponamus igitur rectam DE $\propto$ b, ejusq; quadratum $\propto$ bb atque invenienda jam sit summa omnium quadratorum ex rectis sibi parallelis, quæ sc. figurarum omnium pyramidem constituentium homologa sunt latera DE, ih, nl, rp &c. ortorum. Ubi meminerimus omnes illas rectas, cum sint sibi parallele & æquidistantes ac Triangulum ADE constituent (δ) esse aggregatum arithmeticæ progressionis, cujus primus terminus punctum A $\propto$ o ultimus terminus $\propto$ lineæ DE, numerus terminorum $\propto$ altitudini Pyramidis, non trianguli ADE (tot enim inter verticem basinq; tantum possunt esse plana rectilinea, quot sunt puncta altitudinis Pyramidis) differentia autem itidem $\propto$ puncto $\propto$ o. Ergo juxta regulam posteriorem in prolegomenis demonstratam, summa quadratorum, quæ

querimus erit $\propto \frac{abb}{3}$: quod enim in terminum minimum $\propto$ o ducendum est erit $\propto$ o seu nihilo. Diximus verò & ostendimus antè, esse, uti quadratum DE ad BCDE ita summam inveniendam ad ipsam Pyramidem, b. e.

uti bb ad x, ita $\frac{abb}{3}$ ad Pyramidem quæ hinc invenitur

esse $\propto \frac{ax}{3}$ Q. E. D.

XXVI. Solidum Prismatis est æquale basi ductæ in altitudinem.

fig. 12. Sit prismatis ABCDEFGH basis EFGH $\propto$ x, altitudo verò $\propto$ a: dico ejus solidum esse $\propto$ ax.

Solidum enim illud est aggregatum tot figurarum rectilinearum basi æqualium & similium, quot inter utramque basin consistere possunt (v. g. EFGH, mikl, nopq, rstu, CDAB, &c) totidem sc. quot altitudo $\propto$ a puncta habet, tot enim tantum plana rectilinea inter eas interesse queunt, quantumcunque ipsum prisma fuerit obli-

PARS I. SECT. III. DE SOLIDIS RECTILIN. 21

obliquum. Ergo Solidum Prismaticis æquatur basi in altitudinem ductæ. Q.E.D.

Coroll.

1. Omnis Pyramis est tertia pars Prismaticis ejusdem altitudinis E. 7. XII. & baseos.

2. Omnes Pyramides & omnia Prismata ejusdem altitudinis sunt E. 5. 6. XII. ut bases, & viceversa. 25. 30. 31. 32.

XXVII. Pyramides & Prismata (h. e. quæ similibus planis continentur) similia sunt in triplicata ratione laterum homologorū. E. 23. XI. 8.

Sint enim Pyramides similes ABCDE & aklmn; sit q, basis unius BCDE ∞ x alterius klmn ∞ y; altitudo unius At ∞ a, alterius As ∞ b. ED ∞ c. lm ∞ d. XII. fig. II.

Erit primæ solidum (α) $\frac{ax}{3}$; alterius $\frac{by}{3}$ que sunt uti ax ad by α. XXV. h.

Jam verò (β) x ad y; uti cc. ad dd. h. e. $\frac{x}{y} \propto \frac{cc}{dd}$; nec β. XXIV. non a ad b; uti c ad d (utraque enim (γ) uti AE ad Am) h. γ. XI. h.

$$h. e. \frac{a}{b} \propto \frac{c}{d} \text{ Ergo } \frac{ax}{by} \propto \frac{c}{d}$$

Sic & Prismata similia, qualia sint v.g. ax & by: sunt in triplicata ratione laterum homologorum; nam prisma ax est ad prisma by, uti

$$\text{Pyr. } \frac{ax}{3} \text{ ad Pyr. } \frac{by}{3} \text{ Q.E.D.}$$

XXVII. Pyramides & Prismata æqualia habent altitudines & bases reciprocè proportionales. E. 34. XI. 9. XII.

Sint æquales Pyramides $\frac{ax}{3}$ & $\frac{by}{3}$ aut prismata æqualia ax & by: ubi a & b sint altitudines x & y bases

$$\text{Quia } \frac{ax}{3} \propto \frac{by}{3} \text{ & } ax \propto by$$

$$\text{Erit } \frac{a}{b} \propto \frac{y}{x} \text{ h. e. uti a ad b; ita y ad x. Q.E.P.}$$

C. 3

PARS

PARS SECUNDA

De

LINEIS CURVIS & QVÆ
EX IIS CONSTANT SUPER-
FICIEBUS & SOLIDIS.

Uti linea recta describitur motu puncti indirectum semper ab-
euntis; ita Curva producitur motu puncti, semper h. e. in
quolibet puncto ad latera deflectentis. Unde patet omnem
Curvam considerari posse ceu Polygonon indefinitè mul-
torum laterum, tot sc. quot diversos situs punctum mobile nanci-
scitur, præsertim si punctum tanquam linea recta indefinitè par-
va spectetur. Atque hinc manifestò variæ veritates ad omnes Cur-
vas pertinentes possent deduci, siquidem id operæ pretium foret.
Patet enim cuius: omnem Curvam à recta in uno tantum pun-
cto tangi & angulum Contactus esse omni rectilineo minorem si-
ve non angulum. Patet etiam Curvæ omnis, cujus punctum ge-
nerans semper versus eandem partem deflectit, neque tamen per gy-
ros uti linea Spiralis in se recurrit, subtensas intra suum arcum to-
tas cadere & productas totas extra Curvam: adeoque dictas Cur-
vas à recta in duobus tantum punctis secari. Ex eadem definitio-
ne etiam liquet infinita posse esse Curvarum genera, ex quibus ta-
men illa tantum in Geometria admitti possunt, quæ per motum a-
liquem continuum aut per plures, qui se mutuo consequuntur, aut
etiam concurrentes unum compositum efficiant, quorumque uni ab
aliis regantur, imaginari possumus. Motus tamen puncti ad latera
ita deflectentis, vix sine una aut pluribus rectis, ad quas referatur, de-
terminari potest. Ubi simplicissima & prima omnium Curvarum,
quæque sola simplici ac continuo motu lineæ rectæ punctive in ea
decurritur Circulus est: cæterarum verò, quæ per motus composi-
tos generantur rursus infinita sunt genera, cum motuum simpli-
cium qui compositos constituunt, inter se ratio infinitis modis va-
ria-

E. 16. III.

E. 2. III.

V. Cart.

Geom. I.

II. ab init.

PARS II. MEMB. I. SECT. I. DE LIN. CIRCULARI. 23
riari potest; ex quibus tamen hodie notissima sunt Parabola, Ellip-
sis & Hyperbola. Et hæ sunt, quarum naturam & præcipuas
proprietates breviter hîc prosequemur, quod ad Elementa sufficere
potest. Partis ergo hujus duo membra constituemus, quorum
prius Circulum, posterius reliquas, quas diximus, Curvas explicabit.

MEMBRUM I.

DE CIRCULO.

SECTIO I.

De Linea Circulari.

Definitiones Primæ.

1. **S**I linea recta AB, manente uno ejus termino A fixo tota si-
mul circumferatur, donec redeat in locum, unde motum
suum inchoavit; punctum B curvam describet BECD, quam
Circulum seu *Peripheriam* vocamus. fig. 13.
2. Et punctum fixum A *centrum* Circuli dicetur.
3. Recta AB vel AC vel AE &c. *Radius* Circuli.
4. Si bini radii AB, AD ita constituentur ut unam rectam effici-
ant EC (hoc est quævis recta per Centrum ducta & utrinque in cir-
culo terminata) *Diameter* circuli appellabitur.

Coroll.

1. Cùm verò AB eo, quo diximus modo rotatur, non tantùm
punctum B, sed & singula reliqua puncta F, G, H &c. itidem Cen-
trum sc. A; & hi sunt, qui Circuli concentrici dicuntur. Ubi sta-
tim liquet omnes Circulos concentricos sibi esse parallelos, seu in
singulis punctis æquidistare, cùm puncta F, G, H in radio AB, qui-
bus describuntur, semper eadem sint, in quavis statione. Ex quo
porrò constat omnes Circulos non parallelos, inter quos etiam sunt, E. 5. 6. III.
qui se mutuò vel tangunt vel secant, non esse concentricos.
2. Ex qua eadem circuli generatione fluit: Duos circulos se in E. 10. III.
duobus tantùm punctis secare. Cum enim circuli se secent, tum
tan-

α . Cor. 2. tantum, cum radii diversi ad idem punctum constituuntur, id autem fieri non possit, nisi semel tantum versus utramque partem (α)
IV.p.1. patet propositum.

3. Porro ex ea consequitur: Circulum ubique esse uniformem, h. e. æqualia ejusdem Circuli segmenta, sibi imposita esse coextensa seu congruere, cum omnes ejus partes motu planè eodem generentur: idemque est in similibus circulorum segmentis. Unde & illud patet: Si in circulo applicentur duæ rectæ æquales, KL, MN, arcus KEL, MCN ab æqualibus rectis subtensos inter se æquales esse & vice versa; & similiter arcum, qui subtenditur à majori recta KL esse majorem, eum verò, qui à minore OP minorem.

THEOREMATA.

I. In circulo BCDE quadratum rectæ KQ ex quovis Circuli puncto K in Diametrum EC, perpendiculariter cadentis, æquale est rectangulo EQC, sub segmentis diametri EQ, QC.

Fig. 14. Sit radius AK, AB, AC &c. $\propto a$, KQ $\propto y$, ER $\propto x$, erit AQ $\propto a-x$ & CQ $\propto 2a-x$: dico $yy \propto 2ax-xx$.

Est enim quadr. AK $\propto aa$.

quadr. QA $\propto aa-2ax + xx$.

§. XIV.p.1 Ergo (β) quadr. AE seu $yy \propto 2ax-xx$. Q. E. D.

Coroll.

E. 3. III. 1. Si in circulo BCDE diameter EC, quædam KL in Circulo ducta ad angulos rectos secat, bifariam eam secabit.

Producta enim KQ ad L, sit QL $\propto z$, KQ $\propto y$ &c. ut supra:

γ . I. h. dico $z \propto y$.

Quoniam ergò (γ) tam zz quàm $yy \propto 2ax-xx$:

erit $zz \propto yy$

& $z \propto y$. Q. E. D.

E. def. 17. I. 2. Hinc & patet, diametrum circulum dividere in duas partes æquales.

Omnes enim rectæ, per diametrum perpendiculariter ductæ bifariam secantur, unde ipse circulus bifariam secatur.

3. In circulo maxima linea est diameter EC, aliarum autem, centro A propinquior (h. e. in quam ex centro ducta perpendicularis brevior est) MN major remotiore OP.

Sit

PARS II. MEMB. I. SECT. I. DE LIN. CIRCUL. 25

Sit ex A in OP perpendicularis ducta AR $\propto$ x, & ex A in MN ducta perpendicularis AS $\propto$ y, sit q₃ x major quàm y, radius a; erit DR $\propto$ a-x, BR $\propto$ a - $\frac{1}{2}$ x & ST $\propto$ a-y, KS $\propto$ a - $\frac{1}{2}$ y.

Quoniam ergo x major y & (δ) quadr. OR $\propto$ parallelogr. δ . l. h. BRD $\propto$ aa-xx, quadr. verò SM $\propto$ parall. KST $\propto$ aa-yy erit necessariò aa-yy majus aa-xx

& MS $\propto$ γaa-yy maj. γaa-xx $\propto$ OR. E. Cor. I. l. h.

& MN $\propto$ (ϵ) 2γaa-yy maj. 2γaa-xx $\propto$ OP. Q. E. D. E. 14. III.

4. In Circulo æquales rectæ æqualiter à Centro distant & quæ à Centro æqualiter distant æquales sunt.

Si enim manentibus reliquis ut antè x $\propto$ y

Erit & MN $\propto$ 2γaa-yy $\propto$ 2γaa-xx $\propto$ OP.

Vice versa si MN $\propto$ 2γaa-yy $\propto$ 2γaa-xx $\propto$ OP.

Erit & x $\propto$ y. Q. E. D.

5. Duæ rectæ OP, RS non per centrum extensæ se bifariam non secabunt. E. 4. III. fig. 15.

Cum enim PT $\propto$ (α) TO: & RU $\propto$ US: patet PQ majorem esse quàm OQ, & RQ quàm QS. Cor. I. l. h.

II. Si in Circulo duæ rectæ sese mutuò secuerint, rectangulum comprehensum sub segmentis unius æquale est ei, quod sub segmentis alterius comprehenditur rectangulo. E. 35. III.

Duæ rectæ in circulo BCDE se secantes, vel ambæ per centrum transeunt, vel alterutra tantum, vel neutra per centrum excurrit. fig. 14.

1. Si ambæ CE, BD per centrum transeunt: ponatur radius $\propto$ a:

sive CA $\propto$ a $\propto$ BA $\propto$ a

AE $\propto$ a $\propto$ AD $\propto$ a

Ergo rectang. CAE $\propto$ aa $\propto$ BAD rectang. $\propto$ aa.

2. Sin alterutra DB tantum per centrum excurrit, ea q₃ alteram KL ad angulos rectos secat: sit KQ $\propto$ (α) QL $\propto$ d, DQ $\propto$ ba. cor. I. radius $\propto$ a; erit q₃ QB $\propto$ 2a-b. l. h.

Ergo (β) dd $\propto$ 2ab-bb. h. e. $\square$ tum KQ sive rectangulum KQL $\propto$ rectangulo DQB. β . l. h.

3. Sin

fig. 15. 3. *Sine ea quæ per centrum transit, EC, alteram KL non ad angulos rectos secat; sit q̄, radius AC, AE, AK ∞ a, EQ ∞ b KQ ∞ c QL ∞ d:*

Erit & hîc rectang. EQC ∞ 2ab - bb ∞ rectang. KQL ∞ cd.

α.cor.1.l.h *Ductâ enim ex centro A perpendiculari AM, erit (α) KM ∞ ML ∞ ½ c + ½ d & QM ∞ ½ d - ½ c: adeo q̄*

Quadr. KA ∞ aa   *□tum QA ∞ aa - 2ab + bb.*

□tū KM ∞ ¼ cc + ½ cd + ¼ dd   *□tū QM ∞ ¼ dd - ½ cd + ¼ cc.*

γ.XIII.p.1 *Et □tum AM (γ) ∞ aa - ¼ cc - ½ cd - ¼ dd ∞ □to AM (γ) ∞ aa - 2ab + bb - ¼ dd + ½ cd - ¼ cc.*

Ergo 2 ab - bb ∞ cd.

4. *Denique si neutra rectorum, v. g. nec KL, nec OP per centrum A excurrit: erit per præcedent. demonstrationem □EQC ∞ □lo KQL & rectang. EQC ∞ □lo OQP. Ergo rectangulum KQL ∞ rectangulo OQP. Q. E. D.*

E. 7. III. *III. Si in diametro Circuli EC, assumatur punctum Q extra centrum ab eo que in Circulum ducantur rectæ QR, QP; maxima erit QC in qua centrum, minima reliqua QE: aliarum vero propinqvior illi, quæ per centrum ducitur, v. g. QP, major quâ QR.*

fig. 15. *Productis PQ ad O, RQ ad S, demissis q̄, ex centro perpendicularibus AT, AU, quarum AT, minor quàm AU: erit EC major (δ) OP & OP major (δ) SR & quia EA ∞ AC, OT ∞ (ε) TP & SU ∞ (ε) UR erit & AC major OT, multò magis QC major OQ; & TP major SU, multò magis QP major SQ.*

δ.cor.3.l.h. *Sit ergo EQ ∞ a, QC ∞ b, OQ ∞ c, QP ∞ d, SQ ∞ e, QR ∞ f: ubi notemus b esse maj. quàm c, & d. quàm e.*

Est a. (ζ) ab ∞ cd At a + b (η) maj. c + d. At c + d (η) maj. e + f

$a > \frac{cd}{b}$ *Erg. b + $\frac{cd}{b}$ maj. c + d* $\frac{ef}{d} + d$ maj. e + f

Et quia cd ∞ ef $\frac{bb + cd}{bb - bc}$ maj. $\frac{bc + bd}{bd - cd}$ $\frac{ef + dd}{dd - ed}$ maj. $\frac{ed + df}{df - ef}$

$c > \frac{ef}{d}$ *Et b. maj. d.*   *d maj. f.*

Est autem ab ∞ cd   *Erat v. cd ∞ ef*

Erg. eb maj. ab   *Ergo cd maj. cd*

Et c, maj. a.   *Ete maj. c. Q. E. D.*

Coroll.

1. Ex puncto Q extra centrum, ad peripheriam duæ tantum po- E. 7. III.
nuntur rectæ æquales.

Propter omnimodam, enim congruentiam semicircularum ELC, α . cor. 3.
ERC (α) ex quolibet puncto diametri v. g. Q eadem, vel æquales defin. h.
lineæ ad unum semicirculum duci possunt, quæ ad alterum: atqui
earum, quæ ex eodem puncto Q ad eundem semicirculum cadunt,
nulla alteri est æqualis (β) Unde duæ tantum æquales rectæ ex β . III. h.
puncto extra centrum, ducuntur ad Circulum.

2. Ex quo sequitur, si ex puncto aliquo in Circulo, ad periphe- E. 9. III.
riam tres pluresve cadant rectæ æquales, illud esse centrum Cir-
culi.

IV. Anguli ADB, ACB. in eodem circuli segmento æqua- E. 21. III.
les sunt. fig. 16.

Sit enim AE $\propto$ a EC $\propto$ b. EB $\propto$ c ED $\propto$ d : Erit (δ) δ . II. h.
 $\frac{ab}{ed}$

Et $\frac{a}{d} \propto \frac{c}{b}$ h. e. (ϵ) AE est ad ED: uti EB ad EC. ϵ . def. 4.

Sed & angulus DEA est $\propto$ (ζ) angulo CEB: Unde (η) triangu- proleg.
la AED, BEC sunt similia, & hinc (θ) angulus ADB est $\propto$ ang. ζ . II. p. 1.
ACB. Q. E. D. η . XV. p. 1.

Coroll.

1. Quadrilateri ABCD circulo inscripti, anguli, qui ex adverso ζ . def. 6.
sunt, ADC, CBA, (DCB, BAD) sunt $\propto$ 2 rectis. sect. II. p. 1.
E. 22. III.

Quia enim ductis diagonis DB, AC, omnes anguli Δ li ADC η . VII. p. 1.
(κ) $\propto$ 2 rectis: angulus autem DBC $\propto$ (λ) ang. DAC & ang. λ . IV. h.
DBA $\propto$ (λ) DCA: erunt & anguli ADC & ABC $\propto$ 2 rectis.
Q. E. D.

2. In Circulo angulus ad centrum AFB duplex est anguli ad peri- E. 20. III.
pheriam, ACB vel ADB. α . IX. p. 1.

Sit enim ang. FBC $\propto$ (α) FCB $\propto$ a, AFB $\propto$ x. β . IV. h.

Erit (β) & ang. ADB $\propto$ a. Et x $\propto$ (γ) 2a. Q. E. D. γ . cor. 1.

3. In æqualibus Circulis æquales anguli æqualibus peripheriis in- VII. p. 1.
sistunt, sive ad centrum constituti sint, sive ad peripheriam: & vi- E. 26. 27. III
ce versa. D 2 De

28 PARS II. MEMB. I. SECT. I. DE LIN. CIRCUL.

d. cor. 3. De angulis ad centrum dubium non est (δ): unde idem in an-
 defin. h. gulis ad peripheriam, quia hi illorum dimidii sunt (ϵ) obtinebit.

s. cor. 2. V. Si ex puncto H extra Circulum sumto, ducantur rectæ quot-
 IV. h. libet HC, HB &c. utcunqve in concavam peripheriam cadentes;
 fig. 16. erunt rectangula AHB, DHC, sub totis rectis & partibus illarum
 extra circulum comprehensa æqualia.

Ductis n. AD & BC: erit HBC + ADC $\propto$ ang ADH + ADC
 a. cor. 1. $\propto$ (α) 2 rectis; & hinc ang. ADH $\propto$ HBC: sic & ang. HCB +
 IV. & l. p. 1. DAB $\propto$ DAH + DAB $\propto$ (α) 2 rectis, & hinc DAH $\propto$ HCB; angu-
 ß. XI. p. 1. lus verò H communis est. Unde Δ la HDA & HBC (β) similia
 sunt.

Sit ergo DH $\propto$ a, AH $\propto$ b, BA $\propto$ c, CD $\propto$ d. Erit (β)

$$\frac{HD}{a} = \frac{HB}{b} = \frac{AH}{c} = \frac{HC}{d}$$

ergo (γ) rectang. DHC $\propto$ aa + ad $\propto$ bb + bc. $\propto$ rect. AHB.
 Q. E. D.

Coroll.

E. 36. III. 1. Quod si ergo HB circulum tangeret, foret AB $\propto$ c $\propto$ o adeo-
 que $\square$ mum EHD $\propto$ aa + ad $\propto$ bb + bc $\square$ to HB. Et vicissim si aa +
 E. 37. III. ad $\propto$ bb: erit c $\propto$ o id est HB circulum ad B continget.

2. Inter rectas ex puncto H extra Circulum sumto in convexam
 E. 8. III. peripheriam utcunqve cadentes, minima est ea, quæ est inter
 punctum H & diametrum GI; aliarum autem quæ minimæ pro-
 pinquior est ut HD, remotiore AH semper minor est. Inter eas
 autem quæ in concavam peripheriam cadunt ex puncto H, maxi-
 ma est quæ per centrum transit; aliarum (γ) ea quæ centro pro-
 pinquior HC, remotiore HB semper est major.

Sit HI vel HD $\propto$ a: IG vel DC $\propto$ b, BA $\propto$ c, AH $\propto$ d:
 dico (1) d majus esse quàm a, & (2) a + b majus esse, c + d.

d. V. h. Est enim (δ) aa + ab $\propto$ cd + dd. At b (ϵ) major est c.
 e. cor. 3. l. h. Ergo bd + dd majus est aa + ab

$$\frac{dd \text{ maj.} - bd + aa + ab}{d \text{ maj.} - \frac{1}{2} b + \gamma \frac{1}{4} aa + ab + aa,}$$
 hoc est d majus est, a. Q. E. D.

2 Est

2. Est rursus (d) aa + ab x cd + dd. At. per hanc d majus est a.

Ergo ad + db majus cd + dd

$$a + b \text{ maj. } c + d. \text{ Q.E.D.}$$

VI. Angulus in Semicirculo ABC rectus est. E. 31. III.

Sit ang. rectus x a : ducto q radio, FB, ang. FAB x (z) AFB x b, fig. 16.

ang. FBC x (z) FCB x c. Erunt ergo (n) 2b + 2c x 2a z. IX. p. 1.

Et ang. ABC x b + c x a. Q.E.D. n. VII. p. 1.

Coroll.

Ergo angulus in segmento minori ABG, major recto est (totum E. 31. III. parte) & in majori segmento ABD, minor (pars toto).

VII. Si ex quovis puncto E circuli PEC, in diametrum demittatur perpendicularis ED: fiatque uti segmentum inter centrum & perpendicularem interceptum, AD, ad segmentum a radio abscisum DC; sic radius AC ad quartam CF, atque ex F ducatur recta EF; illa circulum in puncto E continget. fig. 17.

Ducta enim IHG, ED parallela, sit DC x y

$$CF x z \text{ Erit } (\alpha) ED x \gamma \text{ } \frac{2ay - yy}{\gamma}$$

a. l. h.

$$DF x x x z + y \text{ Et } (\alpha) HG x \gamma \frac{2ay - yy + 2ey - 2ae - ee}{\gamma}$$

$$DG x e \text{ Fiat autem } e x o \text{ ut } IG \text{ sit } x HG x ED.$$

Unde ob triang. similia EDF, IGF erit (beta) beta. XI. p. 1.

□tum ED ad □tum IG x □ HG: uti □DF ad □tum GF.

$$\frac{2ay - yy}{2ay - yy + 2ey - 2ae - ee} : \frac{xx}{xx - 2ex + ee} \text{ } \gamma. 2. \text{ pro-}$$

$$\text{Erit } \gamma (\gamma) \frac{2ayxx - 4aexy + 2aecy - xxyy + 2eyyx - ceyy}{\gamma} x$$

leg.

$$x \frac{2ayxx - yyxx + 2eyxx - 2aexx - cexx}{\gamma}$$

$$\frac{2aecy - 4axy + 2yyx - eyy}{\gamma} x \frac{2yxx - 2axx - exx}{\gamma}$$

$$\text{Et quia } e x o. \frac{2yyx - 4axy}{\gamma} x \frac{2yxx - 2axx}{\gamma}$$

$$\frac{yy - 2ay}{\gamma} x \frac{yx - ax}{\gamma}$$

$$x \frac{2ay - yy}{\gamma} x \frac{z + y}{\gamma}$$

$$\frac{ay}{\gamma}$$

$$\frac{2ay - yy}{\gamma} x \frac{ay + az - yy - yz}{\gamma}$$

$$\frac{ay}{\gamma} x z.$$

$$a - y$$

Hoc est a.y ad y uti a ad z. Q.E.D.

D 3

Co-

Coroll.

E. 16. 18. 19. 1. Radius AE circulum EHC ad angulos rectos in puncto E
III. fecat.

fig. 17. Ponatur enim AE $\propto x$, radius $\propto a$, DC $\propto y$, ED $\propto \sqrt{2ay - yy} \propto z$
a. VII. h.

Erit AD $\propto \sqrt{xx - zz}$ & CF(α) $\propto \frac{ay}{a-y}$ seu (facto $a-y \propto t$) CF $\propto \frac{ay}{t}$ &

DF $\propto \frac{ty + ay}{t}$, AF $\propto \frac{ty + ay + \sqrt{xx - zz}}{t}$. Dico aut. x esse $\propto a$.

Quia $\square$ ED $\propto zz$

$\square$ DE $\propto \frac{t^2yy + 2atyy + a^2yy}{t^2}$

E. XIII.
p. I.

Ergo (β) $\square$ EF $\propto \frac{t^2yy + 2atyy + a^2yy}{t^2} + zz$

Atqui $\square$ AF $\propto \frac{t^2yy + 2atyy + a^2yy}{t^2} + \frac{xx - zz}{t} + \frac{2ty + 2ay}{t} \sqrt{xx - zz}$

Ergo (β) $\square$ AE seu xx $\propto \frac{xx - zz + \frac{2ty + 2ay}{t} \sqrt{xx - zz}}{t}$

Restituito q. valore
t & z $zzz \propto \frac{2ty + 2ay}{t} \sqrt{xx - zz}$

$4ay - 2yy \propto \frac{4ay - 2yy}{a-y} \sqrt{xx - 2ay + yy}$

$a-y \propto \sqrt{xx - 2ay + yy}$

$aa - 2ay + yy \propto xx - 2ay + yy$

E. 11. 12. 111.

Ergo a $\propto x$. Q. E. D.

2. Si duo Circuli se mutuò tetigerint, recta quæ ad eorum cen-
tra adjungitur, in contactum circulorum cadet.

fig. 17. Tangant se mutuò circuli ECK & TK in puncto K: concipiatur-
que recta MQ circulos utrosque in eodem puncto K tangens: ubi
patet, cum utriusque circuli ECK & TK radii AK, NK circulum,
seu ejus tangentem MQ perpendiculariter (γ) secent, eos in
unam rectam cadere. Q. E. D.

γ . cor. I.
VII. h.
E. 13. 111.

3. Circulus TK, Circulum ECK in uno tantum puncto A tangit.

PARS II. MEMB. I. SECT. I. DE LIN. CIRCUL.

31

Cum enim utriusque circuli radii AK, NK tangenti MKQ perpendiculariter insistant (γ) idque in uno tantum puncto fieri possit (cum una tantum ex puncto in subjectam rectam cadat per perpendicularis hoc est brevissima (α)) patet propositum.

fig. 17.

γ . cor. 1.

VII. h.

α . IV. p. 1.

VIII. Anguli OEP & FEP, quos secans PE cum tangente OF facit, æquales sunt iis, qui in alternis circuli segmentis sunt, angulis R & S.

E. 32. III.

fig. 17.

Ducta enim diametro EK, cum hæc tangenti FO (δ) perpendicularis sit: erit ang. (ϵ) KPE $\propto$ OEK $\propto$ (ζ) PEK $\perp$ PKE, adeoq; PKE $\propto$ (η) PRE $\propto$ OEP. Porro ang. OEP $\perp$ FEP $\propto$ (θ) ESP $\perp$ ERP; hoc est, quia PRE $\propto$ OEP, etiam ang. FEP $\propto$ ESP. Q.E.D.

δ . cor. 1.

VII. h.

ϵ . VI. h.

ζ . VII. p. 1.

η . IV. h.

θ . cor. 1.

IV. h.

SECTIO II.

De Superficie Circuli.

Definitio Secunda.

SI recta AB, manente uno puncto A fixo circum agatur ita ut omnes ejus rectæ puncta v. g. AFGHB circulos describant. orietur superficies circularis BECD, quæ & ipsa Circulus dicitur.

fig. 13.

THEOREM.

IX. Area Circuli BECD æqualis est triangulo rectangulo sub radio AB & peripheria BCED comprehenso.

Archim.
de Circul.
dimens.
prop. 1.

Sit radius $\propto a$, peripheria BECD $\propto x$: dico aream hujus circuli esse $\propto \frac{ax}{2}$

Sit enim recta cujus rotatione circulus fit AB $\propto a$, eiq; ad B perpendiculariter applicata BZ $\propto$ peripheriæ BECD $\propto x$: juxta quam deinde & reliquæ peripheriæ à reliquis dictæ rectæ AB punctis H, G, F, &c. descriptæ, HY, GX, FV, perpendiculariter applicentur. Cum ergo semper sint radii suis peripheriis proportionales, scilicet AB ad BZ; uti AH ad HY; & uti AG ad GX; & uti AF, ad FV: patet si puncta AV, AX, AY, AZ, conjungantur fore triangula AFV, AGX, AHY, ABZ similia (quippe quæ habent

fig. 18.

α . XV. p. 1. *bent latera circa eosdem angulos F, G, H, B proportionalia (α) & hinc angulum FAV $\propto$ ang. GAX $\propto$ ang. HAY $\propto$ ang. BAZ hoc est puncta V, X, Y, Z, in unam rectam AZ cadent. Ex quo consequitur summam omnium peripheriarum à singulis punctis rectæ AB descriptarum hoc est totam superficiem Circuli BECD constituere*

β . XVII. p. 1. *triangulum rectangulum ABZ $\propto$ (β) $\frac{ax}{2}$ Q. E. D.*

Coroll.

E. 2. XII.

Circuli sunt inter se ut quadrata diametrorum.

Sint duo circuli, & unius eorum peripheria $\propto$ x, alterius $\propto$ y, unius radius $\propto$ a alterius $\propto$ b:

γ . IX. h. *Erit unius area $\propto$ (γ) $\frac{ax}{2}$ alterius $\propto$ (γ) $\frac{by}{2}$: que sunt in*

δ . 3. pro- *ratione $\frac{ax}{by}$. Atqui uti a ad x: sic b ad y & vicissim (δ) uti a ad b:*
leg. n. 2.

$$\text{sic } x \text{ ad } y: b. e. \frac{a}{b} \propto \frac{x}{y}$$

$$\text{Ergo } \frac{ax}{by} \propto \frac{aa}{bb} \propto \frac{4aa}{4bb} \quad \text{Q. E. D.}$$

SECTIO III.

De Cono, Cylindro & Sphæra.

Definitiones tertiæ.

fig. 19.

1. **S**I recta AB indefinitè protensa, manente uno puncto, A, fixo circa circulum BCDE, in alio plano constitutum revolvatur, ita, ut aliquod semper lineæ mobilis AB punctum, peripheriam BCDE lambat vel stringat; eo motu superficies Conica describitur quodque hac superficie continetur solidum, *Conus* dicitur.

2. In eo punctum A *vertex*, circulus BCDE *basis* & perpendicularis ex vertice in planum circuli cadens. *altitudo* appellatur.

3. Si.

3. Si circulus BCDE juxta lineam rectam immotam BF, quomodocunque plano ejus ad B insistentem, directò attollatur ita, ut in omni elevatione maneat sibi ipsi parallelus nec ullo modo rotetur, quæ eo motu describitur, figura solida *Cylindrus* dicitur. fig. 19.

4. Ubi circuli BCDE, FG *basis*: & recta ex quovis puncto unius basis in planum alterius baseos dimissa, *altitudo* dicitur.

5. Si semicirculus DCB circa diametrum DB revolvatur donec redeat in locum, ubi motum suum inchoavit, describetur figura solida BCDE, quæ *Sphæra* appellatur. fig. 20.

THEOREMATA.

X. Solidum Coni ABD æquale est basi BCDE in tertiam partem altitudinis, aut altitudini in tertiam partem baseos ductæ.

Sit enim *basis* BCDE $\propto x$, *altitudo* AL $\propto a$, *Diameter* BD $\propto b$: fig. 19.
dico Conum ABD esse $\propto \frac{1}{3} ax$.

Conus ABD constituitur ex indefinitè multis circulis, circulo BCDE parallelis & tot numero, quot puncta altitudo AL continet: ut ut enim Conus sit obliquus tot semper tantum Circuli, id est superficies Circulares in eo continentur, quot puncta in altitudine. Omnium autem horum Circulorum diametri sibi paralleli sunt & $\triangle$ lum ABD constituunt & cum sint æquidistantes proportionales arithmetice existunt. (v. demonstr. Theor. 25. p. 1. h.) a. cor. IX.

Quia ergo omnes Circuli sunt inter se (α) ut quadrata diametrorum, & vicissim (β) erunt etiam, uti quadratum diametri BD $\propto bb$ ad Circulum BCDE $\propto x$: sic (γ) omnia quadrata omnium eorum, quæ diximus diametrorum ad omnes Circulos constituentes hunc conum, h. e. ad ipsum Conum ABD. Facile autem juxta regulam Bacheti in prolegomenis demonstratam, summa quadratorum ex his diametris ortorum invenitur. Sunt enim omnes diametri in progressionem arithmetica, & terminus minimus $\propto$ puncto A $\propto$ differentie $\propto o$, maximus $\propto b$, numerus terminorum $\propto a$. Unde quæstorum quadratorum summa est $\propto \frac{1}{2} abb$. Et hinc uti $\square$ tum ED $\propto bb$ ad Circulum BCDE $\propto x$ sic summa omnium illorum quadratorum $\propto \frac{1}{2} abb$ ad Conum $\propto \frac{1}{3} ax$. Q. E. D. b. 3. prol. n. 2.
c. 3. proleg. 5.

E

XI. So-

34 PARS II. MEMB. I. SECT. III. DE CONO, CYL. & SPHÆR.

XI. Solidum Cylindri FGBD est æquale basi BCDE ductæ in altitudinem AL.

Sit basis BCDE $\propto x$ altitudo AL $\propto a$: dico Cylindr. FGBD $\propto ax$.

Solidum enim hoc est aggregatum tot circularum equalium, tum inter se, tum basi BCDE, quot inter utramq; basin consistere possunt, h. e. quot puncta continet altitudo. Ergo patet propositum.

Coroll.

E. 10. XII. 1. Omnis Conus est tertia pars Cylindri ejusdem baseos & altitudinis.

E. 11. 13. 14. XII. 2. Omnes Coni & omnes cylindri æquivalenti sunt ut bases & vice versa.

Sint enim duorum Conorum aut Cylindrorum bases, unius $\propto x$, alterius $\propto y$, altitudo autem communis $\propto a$. Erunt (α)

β . XI. h. Coni $\frac{1}{3} ax$ & $\frac{1}{3} ay$: Cylindri (β) ax & ay : patet q; propositum.

E. 12. XII. XII. Coni & Cylindri similes sunt in triplicata ratione diametrorum, quæ in basibus.

fig. 19. Sint Coni similes AHI, & ABD, in iisq; bases HI, $\propto y$, BD $\propto x$, altitudines AL $\propto a$, AK $\propto b$.

Erit Conus AHI $\propto (\alpha) \frac{1}{3} by$, ABD $\propto (\alpha) \frac{1}{3} ax$: sint q; diametri HI $\propto c$, BD $\propto d$.

γ . cor. IX. Cum conii sint in ratione $\frac{by}{ax}$: sit q; (γ) $\frac{y}{x} \propto \frac{cc}{dd}$ nec non $\frac{b}{a} \propto \frac{c}{d}$

h. (est enim tam b ad a quàm c ad d, uti (δ) AH ad AB)

δ . XI. p. 1. erit $\frac{by}{ax} \propto \frac{c^3}{d^3}$: Idem ergo obtinet in cylindris similibus, by & ax. Q. E. D.

E. 15. XII. XIII. Coni & cylindri æquales habent altitudines & bases reciproce proportionalia.

Sint enim duo Coni æquales $\frac{1}{3} ax$ & $\frac{1}{3} by$, & duo Cylindri $\propto$ les ax & by ; ubi a & b sint altitudines, x & y bases.

Quia est $\frac{1}{3} ax \propto \frac{1}{3} by$ vel $ax \propto by$.

Erit $\frac{a}{b} \propto \frac{y}{x}$. h. e. a ad b, uti y ad x. Q. E. D.

XIII. So-

XIV. Solidum sphaeræ æquale, est quadruplo circuli maximi ducto in sextam partem diametri ejusdem.

Sit sphaera BCDE: in eaque circulus maximus BCDE $\propto x$, diameter ejus BD $\propto EC \propto 2a$, radius AB, AC, AE, AD $\propto a$: dico sphaeram esse $\propto 1\frac{1}{3} ax$. fig. 20.

Sphaera hæc constituitur ex indefinite multis sibi incumbentibus Circulis ef, gh, ik, lm &c. tot numero, quot diameter BD puncta continet, quorum omnium radii sunt perpendiculares nf, oh, pk &c. ex singulis punctis diametri in peripheriam cadentes. Horum Circulorum summam h. e. totam sphaeram BCDE ut inveniamus, consideremus primò semisphaeram EBC. Hic cum circuli sint inter se, (α) ut quadrata diametrorum, & hinc etiam α . cor. IX. ut quadrata radiorum & vicissim: erit (β) uti quadratum radii AC $\propto aa$ ad circulum EC $\propto x$, sic summa quadratorum omnium radiorum AC, qm, pk &c. ad omnes Circulos, semisphaeram constituentes EC, lm, ik &c. h. e. ad totam semisphaeram leg. n. 5. Nec difficulter summa quadratorum ex his radiis ortorum reperitur. Ductis enim rectis Am, Ak, Ah, &c. erunt quadrata, omnium radiorum AC, qm, pk &c. $\propto$ quadratis Am, Ak &c. minus quadrat. qA, pA &c. At verò quadrata AC, Am, Ak &c. sunt tot numero, quot sunt puncta radii AB $\propto a$, unde summa horum $\square$ torum est $\propto a^3$. Summa verò quadratorum Aq, Ap, Ao &c. juxta regulam Bacheti in proleg. ostensam est $\propto \frac{1}{3} a^3$. Ergo quadrata omnium radiorum Ac, qm, pk &c. sunt $\propto \frac{2}{3} a^3$. Hinc cum sit uti quadr. radii ad Circulum EC: sic summa omnium quadratorum AC, qm &c. ad totam semisphaeram: erit ut aa ad x: sic $\frac{2}{3} a^3$ ad $\frac{2}{3} ax \propto$ semisphaera, ut sit tota sphaera $\propto 1\frac{1}{3} ax$. Q. E. D.

Coroll.

Conus BHI, sphaera BCDE, Cylindrus FGHI, ubi basis conii & cylindri $\propto$ circulo maximo sphaeræ, altitudo eorundem $\propto$ diametro sphaeræ, sunt in ratione, ut 1, 2, 3. Archim. l. 1. desphaer. & Cyl. prop. 32. & coroll.

Sit enim diameter BD $\propto 2a$. Circulus IH $\propto$ circulo EC $\propto x$: erit Conus BIH $\propto \frac{2}{3} ax$, sphaera BCDE $\propto 1\frac{1}{3} ax$, Cylindrus FGHI $\propto 2ax$: patet q̄ propositum.

XV. Cylindri FGBD superficies convexa æqvatur rectangulo sub latere FB & perimetro baseos BCDE.

fig. 19. Sit FB $\propto a$, perimeter BCDE $\propto x$: dico superficiem convexam Cylindri FGBD esse $\propto ax$.

Patet enim hanc superficiem constitui ex indefinitè multis perimetris sibi incumbentibus & perimetro BCDE æqualibus tot sc. numero quot puncta continet latus cylindri FB $\propto a$: b. est esse $\propto ax$. Q. E. D.

Archim. l. i. desphær. & Cylind. prop. 13. Congruit cum hac Archimedeæ reg. superficiem convexam cylindri FGBD ævari Circulo, cujus radius est media proportionalis inter latus FB & baseos diametrum BD.

a. cor. IX. h. Sit enim diameter BD $\propto b$, erit media proport. inter FG $\propto a$ & BD $\propto b$, $\propto \sqrt{ab}$, adeoq; diameter circuli superficiæ huic æqualis $\propto 2\sqrt{ab}$. Sunt autem circuli (α) ut à diametris quadrata & vicissim, unde erit uti quadratum BD $\propto bb$ ad circulum BCDE

β . IX. h. $\propto (\beta) \frac{bx}{4}$ sic quadratum diametri $4ab$, ad ax .

XVI. Superficies convexa Coni æquilateri (seu cujus vertex centro baseos perpendicularis) ABD est $\propto$ triangulo rectangulo sub latere AB & perimetro baseos BCDE comprehenso.

Sit latus AB $\propto a$, perimeter baseos BCDE $\propto x$: dico superfic. convexam Coni ABD esse $\propto \frac{ax}{2}$

fig. 19. & 18. Superficies hæc constat ex tot perimetris, quot puncta continet latus AB. Concipiatur ergo ipsa AB in directum extendi ejusque singulis punctis perpendiculares rectæ applicentur singulis peripheriis hujus superficiæ æquales, v. g. BZ, HY, GX, FV: applicentur deinde eidem AB, rectæ BR, HQ, GP, FO æquales singule singulis in cono perimetrorum radiis BR ipsi BL, HQ ipsi qr, GP ipsi HK, FO ipsi mn. Quo facto cum rectæ illæ æqualiter à se distantes æqualiter increfant b. e. sit ut AF ad FO, sic AG ad GP, sic AH ad HQ &c. liquet puncta O, P, Q, R, incidere in unam rectam AR (γ) adeoq; planum ABR erit triangulum, quod posita BR $\propto b$, erit $\propto \frac{1}{2} ab$. Unde fa-

γ . v. dem. propof. IV. h.

ci

PARS II. MEMB. I. SECT. III. DE CONO, CYL. & SPHÆR. 37

cilè Conica superficies eruitur. Est enim uti radius $LB \propto BR \propto b$
ad perimetrum $BCDE$ seu $BZ \propto x$ sic triangulum $ABR \propto \frac{1}{2} ab$
ad superficiem quæsitam $\propto \frac{1}{2} ax$. Q. E. D.

Congruit cum hac Archimedeæ reg. superficiem convexam con-
ni æquilateri æqualem esse circulo, cujus radius est media proport.
inter latus conii, radiumque baseos.

Arch. de
Sphær. &
Cyl. l. i. pr.

Coroll.

Coni æquilateri ABD superficies convexa est ad basin $BCDE$; uti
latus conii AB , ad radium baseos BL .

14.
Arch. d. l.
pr. 15.

Sit enim $AB \propto a$. $BL \propto b$. Perimetrum $BCDE \propto x$: erit Cir-
culus $BCDE \propto (\delta) \frac{1}{2} bx$: superf. conica $(\epsilon) \propto \frac{1}{2} ax$: patet qd pro-
positum.

δ. IX. h.
ε. XVI. h.

XVII. Superficies Sphæricæ sunt inter se ut à diametris qua-
drata.

Sint duæ Sphæræ, $BCDE$, $GIKL$: dico eas esse inter se ut $\square$
 DB ad $\square$ KG .

fig. 13.

Constituitur superf. omnis sphæræ ex tot indefinitè parvis pe-
rimetris quot puncta continet semi peripheria, cujus revolutione
generatur (ζ) Atqui peripheria omnis polygonon est infinitorum
laterum: quorum tamen in perimetro majori non major est nume-
rus, quàm in minori. Uterque enim tam minor $GIKL$, quàm ma-
jor $BCDE$ tot continet latera indefinitè minuta, quot numero
sunt puncta per quæ radii, AE , AI à quibus describuntur (η) η . def. 1.
transeunt: simulac enim AE tantillum movetur, non minus lè
sua statione discedit ac ipsum E , licèt latera perimetri unius
 $BCDE$ majora sint quam latera alterius $GIKL$. Unde cum sint
perimetri singuli inter se uti diametri seu radii erunt etiam (θ) θ . 3. pro-
omnes peripheriæ sphæræ $BCDE$ b. e. ipsa sphæra $BCDE$, ad omnes
peripherias sphæræ $GIKL$, b. e. ad ipsam sphæram $GIKL$: uti o-
mnes radii, quibus descripti perimetri minoris sphæræ, b. e. uti
semicirculus IGL , ad omnes radios omnium perimetrorum sphæræ
 $BCDE$, b. e. ad semicirculum EBC sive uti (α) à diametris qua-
drata: semicirculi enim sunt uti Circuli: (dimidia ut tota.) Q. E. D.

ζ. def. 5. h.

η. def. 1.
Sect. 1. h.

θ. 3. pro-
leg. n. 5.

α. cor. IX.
h.

XVIII. Sphæræ $BCDE$ superficies convexa est æqualis quadru-
plo Circuli maximi ejusdem.

Arch. de
sph. & Cyl.

Sit l. i. pr. 31.

E 3

38 PARS II. MEMB. I. SECT. III. DE CONO, CYL. & SPHÆR.

Sit Circulus maximus $\propto x$, radius AB $\propto a$. superficies totius Sphære BCDE $\propto y$: dico $y \propto 4x$.

fig. 13. Ipsa Sphæra constat ex indefinitè multis superficiebus sphericis BCDE, HMNO, GIKL &c. tot scilicet numero, quot sunt puncta radii AB $\propto a$. Sunt a. superficies spher. inter se uti à diametris (aut etiam radiis) quadrata & vicissim. Unde si fiat uti quadratum radii AB $\propto aa$ ad superf. spher. BECD $\propto y$, sic summa quadratorum ex omnibus radiis superficieum spheram constituentium ortorum, ad quartum; erit hoc quartum $\propto$ solido spheræ. Cum ergo summa eorum quadratorum sit ex reg. in prolegom. ostensa $\propto \frac{1}{3}a^3$ erit ipsa Sphæra $\propto \frac{1}{3}ay$. Eadem Sphæra erat supra (β) $\propto 1\frac{1}{3}ax$

Ergo $\frac{1}{3}ay \propto 1\frac{1}{3}ax$.

Et $y \propto 4x$. Q. E. D.

MEMBR. II.

SECTIO I.

De Parabola, Ellipsi & Hyperbola.

Definitiones Primæ.

- fig. 21. 1. SI duæ rectæ AB, AC se intersecent ad angulos rectos in puncto A & AB versus D, AC vero utrinque ad E & F. producta sit; ponaturque AB perpendiculariter moveri per AC, v. g. versus E & eodem tempore AC quoque perpendiculariter descendere versus G, hac ratione, ut in omni intersecctionis puncto, scilicet H, longitudo transmissa per AC & AB, h. e. AD, & DH atque ipsa AB sint continuè proportionales: linea Curva AHS ejusmodi intersecctione in plano descripta dicitur *Parabola*.
2. In qua punctum A *vertex*; AG *axis* vel *diameter*; HD autem rectæ AC parabolam in vertice A contingenti parallela, *ordinatim* diametro applicata, AB *latus rectum* vel *parameter* dicentur.

Co-

Coroll.

(1) Ex qua generatione facili negotio Parabolæ proprietas perspicitur, scilicet cum AD, DH & AB sint continuè proportionales, *a. Cor. 2.*
semper esse (α) rectangulum DAB $\propto$ quadrato DH. h. e. ponendo proleg.
AB latus rectum $\propto r$, diametrum interceptam AD $\propto x$ & ordinatim applicatam DH $\propto y$, esse $yy \propto rx$. *Ap. Perg. II. I. Con.*

(2) Quod si AB moveatur eadem lege versus F, uti motam concepimus versus E, patet propter eandem diametrum interceptam AD, esse KD $\propto$ DH, adeoque applicatam quamlibet v. g. KH utrinque Parabolâ terminatam ab axe aut diametro dividi bifariam.

(3) Constat, in parabola quadrata ordinatim applicatarum, v. g. DH, LM, esse interceptis diametris AD, AL proportionalia. *Apoll. 20.*

Ponatur AL, $\propto v$, LM $\propto z$, & AB $\propto r$, AD $\propto x$, DH $\propto y$: *I. Con. dico zz esse ad yy; uti v ad x.*

Est enim $zz \propto (\alpha)rv$, & $yy \propto (\alpha)rx$.

Ergo $zz (rv)$ ad $yy, (rx)$; ut v ad x . *a. def. 1.*

3. Si dato triangulo æquicruro ABC, cujus latera BA & CA producta, latus BA circa punctum fixum B & latus CA circa punctum fixum C versus eandem partem rotentur ut semper se interfecerint uti in F, & quantum uni lateri decedit v. g. FE æquetur ei, quod alteri accedit: linea curva AFH quæ hac intersectione in plano describitur dicitur *Ellipsis*. *cor. 1.*

4. In qua punctum L, ubi perpendicularis ALK trianguli basin secat vocatur *Centrum*, linea GH utrinque in curva terminata & per puncta B, C, transiens, *axis*: & hanc bisecans ad angulos rectos ALK *axis priori conjugatus*, & omnes huic & Tangenti curvam in G parallelæ, *ordinatim applicatæ* dicuntur. *fig. 22.*

Coroll.

Quia KG eodem modo describitur ac AG, hæc cum illa congruet adeoque ordinatim applicatæ utrinque in Ellipsi terminatæ MN &c. nec non omnes rectæ Ma &c. per centrum transeuntes & utrinque in curva terminatæ, ab axe bifariam dividuntur.

5. Si dato triangulo æquicruro ABC, divisâq; basi bifariam in D & productis his rectis indefinitè, EA circulariter rotetur circa punctum

40 PARS II. MEMB. II. SECT. I. DE PARAB. HYPERB. &c.
 ctum A, ac eodem tempore producta utrinque BC perpendiculariter intra latera BF & CG descendat, hac conditione ut BD semper sit media proportionalis inter segmenta IL & LK per punctum intersectionis L facta: quæ per punctum hoc L describitur Curva DL, dicetur *Hyperbola*.

6. In qua punctum A *Centrum*, AE secans BC ad angulos rectos *axis*, & punctum N *vertex*, rectæ LM, MN, ipsi AB parallelæ *ordinatim applicatæ* ad diametrum; BF, CG hyperbolæ *Asymptotæ*, AD *semisfis lateris transversi*, & OD *latus transversum*, seu diameter transversa, AB a. diameter *conjugata* appellatur.

Coroll.

1. Hinc rectarum asymptotis terminatarum IK rectangula, quæ sunt ex earum segmentis IL, LK semper sunt æqualia. sunt enim singula æqualia quadrato BD ex generatione.

Apoll. 10.
II. Con.

2. Si diameter AE eadem lege versus alteram partem rotetur punctum N describet Hyperbolam DN, quæ cum priori DL congruet, & hinc applicatæ hyperbolæ terminatæ LN à diametro DM dividuntur bifariam.

Apoll. 1. 14.
II. Con.

3. Hyperbola DT indefinite protensa semper magis ac magis accedit ad asymptoton AF, nunquam tamen eam tangit aut secat.

THEOREM.

XIX. Si sumto ubivis in Parabolæ diametro puncto L, cui ordinatim applicetur LM, & diameter AL extra Parabolam ad N ita continuetur ut AL sit $\propto$ AN: recta NM ducta parabolam in puncto M continget.

fig. 21.

Sit enim NL $\propto$ x, AL $\propto$ y DL $\propto$ a; erit DN $\propto$ x - a & AD $\propto$ y - a, & sit a $\propto$ o, ut HD sit $\propto$ OD $\propto$ LM.

a. Def. 1. l.
cor. 1. h. m.
y. 2. prolog.
d. 2. prolog.

Quia $\square$ LM est ad (a) $\square$ um HD sive OD; uti AL est ad AD; & uti $\square$ LN ad $\square$ DN; uti AL ad AD; sic $\square$ NL erit $\propto$ (y) ad $\square$ DN
 b. e. uti y ad y - a: ita xx ad xx - 2ax $\dashv$ aa.

$$\text{Ergo } \frac{(\delta) \text{ } xxy - 2axy \dashv aay \propto xxy - axx.}{2xy - ay \propto xx \text{ \& quia } a \propto o}$$

$$\frac{2xy \propto xx}{2xy \propto xx}$$

adeoq; 2y $\propto$ x, Q. E. D.

XX. Si

PARS II. MEMB. II. SECT. I. DE PARAB. HYPERB. &c. 41

XX. Si à quolibet puncto M in parabola AM ducatur recta MP parallela Diametro AG: erit MP sic ducta ejusdem Parabolæ diameter, verticem habens M & ordinatim applicatas SH, AT rectæ NM Parabolam in vertice M contingenti parallelas. fig. 27.

Concipiantur ex punctis H, M, S ordinatim applicatæ diametro AX: HD, ML, SG, ducaturque iis QV parallela.

Sit q̄ AL ∞ a ∞ (α) AN: adeo q̄ NL ∞ VR ∞ 2a c. XIX. h.
 LM ∞ QV ∞ b
 MQ ∞ RN ∞ LV ∞ c, & hinc AV ∞ a + c
 DV x & GV ∞ y.

AL est ad (β) AD: uti □um ML ad □um HD. Et AL (β) est ad β. Cor. 3. AG; uti □um ML ad □um SG. b. e. a ad a + c - x; def. 1. 2. h.

ut bb ad ? bb, $\frac{a+c-x}{a}$ a ad a + c - x: ut bb ? bb, $\frac{a+c-y}{a}$

& (γ) NL ad LM: uti DR ad DH. Et NL (γ) ad LM: ut GR ad SG γ. XI.

b. e. 2a ad b: ut 2a - x ? $\frac{2a-x}{2a}$ „b 2a ad b: ut 2a - y ? $\frac{2a-y}{2a}$ „b p. 1.

$$\frac{bb, \frac{a+c-x}{a} \propto \frac{4aa-4ax+xx}{4aa}}{bb, \frac{a+c-y}{a} \propto \frac{4aa+4ay+yy}{4aa}}$$

$$\frac{4aa+4ac-4ax \propto 4aa-4ax+xx}{4ac \propto xx}}{\frac{4aa+4ac+4ay \propto 4aa+4ay+yy}{4ac \propto yy}}$$

$$\frac{2yac \propto x}{2yac \propto y}$$

Ergo x ∞ y & hinc (γ) HQ ∞ QS.

Porrò diximus (γ) NL ad LM: uti GR ad SG, hoc est ponendo 2yac ∞ y. 2a ad b: uti 2a - y ? $\frac{2a-y}{2a}$ „b ∞ SG

Et quia etiam si ponatur MP ∞ f, WX ∞ WA est ∞ 2yaf, erit & NL: ad LM uti AX ad TX.

hoc est, 2a ad b: ut 2a - yaf ? $\frac{2a-yaf}{2a}$ „b ∞ TX.

Subtrahatur jam ex SG ∞ $\frac{2a-y}{2a}$ „b & TX ∞ $\frac{2a-yaf}{2a}$ „b

LM ∞ GZ ∞ XY ∞ b, erit ZS ∞ 2yabc & YT ∞ 2yabf.

F

Sed

42 PARS II. MEMB. II. SECT. I. DE PARAB. HYPERB. &c.

Sed (β) $ZS \propto zyabc$ est ad $YT \propto zyabf$ uti QS ad PT

d. Cor. 3. $b. e. c$ ad f uti $\square um$ QS ad $\square um$ PT : adeo $\frac{1}{2} (\delta)$ rectæ
def. 1. 2. h. QS, PT , ordinatim applicata ad diam. MY . Q. E. D.

XXI. In ellipsi quadratum ordinatim axi applicatæ IF , est ad
rectangulum GIH sub segmentis axeos GI, IH ; uti $\square um$ axeos
fig. 22. GH ad $\square$ axis conjugati AK .

Sit $BC \propto a, AB \propto AC \propto GL \propto LH \propto b$; erit $GH \propto 2b. IL \propto c$:

Ergo $BI \propto \frac{1}{2} a + c$ $IC \propto \frac{1}{2} a - c$ $IF \propto y$.

$$\square BI : \frac{1}{4} aa + ac + cc \quad \square IC \propto \frac{1}{4} aa - ac + cc$$

$$\square IF \propto yy \quad \square IF \propto yy$$

a. XIII. p. 1 $\square BF \propto \frac{1}{4} aa + ac + cc + yy (\alpha)$ $\square CF \propto \frac{1}{4} aa - ac + cc + yy (\alpha)$

$$BF + FC \propto \frac{1}{4} aa + ac + cc + yy + \frac{1}{4} aa - ac + cc + yy \propto 2b$$

$$\frac{1}{4} aa + ac + cc + yy \propto 2b - \sqrt{\frac{1}{4} aa - ac + cc + yy}$$

$$\frac{1}{4} aa + ac + cc + yy \propto 4bb - 4b \sqrt{\frac{1}{4} aa - ac + cc + yy} + \frac{1}{4} aa - ac + cc + yy$$

$$2b \sqrt{\frac{1}{4} aa - ac + cc + yy} \propto 2bb - ac$$

$$aabb - 4abbc + 4bbcc + 4bbyy \propto 4b^4 - 4abbc + aacc$$

$$yy \propto 4b^4 + aacc - aabb - 4bbcc$$

$$4bb.$$

Id est uti $4bb (\square GH)$ ad $4bb - aa (\square AK)$ sic $bb - cc (\square GIH)$ ad yy

β . 3. pro- & vicissim (β) uti $4bb - aa$ ad $4bb$ sic yy ad $bb - cc$. Q. E. D.
leg. n. 2. (Coroll.)

1. Quod si axi seu diametro transversæ GH , & ei conjugatæ AK ,
apoll. 13. I. quærat^rur tertia proportionalis HO , quæ *latus rectum* seu *para-*
Cor. *meter* dicitur: erit $\square$ applicatæ IF $\propto$ rectangulo sub latere recto
 HO & diametro intercepta IH , minus rectangulo QPR .

Sit enim $IF \propto y, IH \propto x, GH \propto q. Lat. rect. HO \propto r$

Ostendimus autem esse $yy \propto \frac{4bb - aa}{4bb}$, $bb - cc$: ubi $\frac{4bb - aa}{2b} \propto r$,

$2b \propto q, b - c \propto x, b + c \propto q - x$: unde $yy \propto \frac{rx - rxx}{q}$ Q. E. D.

2. Un-

PARS II. MEMB. II. SECT. I. DE PARAB. HYPERB. &c. 43

2. Unde porro patet quadrata applicatarum IF, ST esse inter se Apoll. 21. I. uti rectangula sub segmentis diametrorum GIH, GSH. Con.

Sit enim IF $\propto$ y, ST $\propto$ z, IH $\propto$ x, SH $\propto$ v. Erit (γ) γ . Cor. 1.

yy ($\propto$ $\frac{rx-rxx}{q}$) ad zz ($\propto$ $\frac{rv-rvv}{q}$) uti qx-xx ad qv-vv. Q.E.D. XXI, h.

XXII. Si sumto ubivis in Ellipsis diametro puncto B, cui ordinatim applicetur MB & diameter BG ad V continuetur, sitque ut distantia puncti applicationis a centro, scilicet BL ad diametrum interceptam BG; sic residuum tranversæ diametri BH, ad diametrum interceptam continuatam BV: recta MV Ellipsin in puncto M continget.

fig. 22.

Ductâ XYZ parall. ad MB, sit BV $\propto$ x, BG $\propto$ y, BH $\propto$ z, BZ $\propto$ a, HZ $\propto$ z-a, ZG $\propto$ y-a. Sit autem a $\propto$ 0 ut YZ $\propto$ XZ.

Rectang. HZG est ad rect. HBG, uti $\square$ ZV, ad $\square$ BV (utrunque enim (α) uti $\square$ XZ $\propto$ $\square$ YZ ad $\square$ MB)

b. e. yz-ay+-az-aa ad yz: uti xx+-zax+-aa ad xx

α . Cor. 2. XXI, h. &

(γ) $\frac{yzxx-ayxx+-azxx-aaxx}{zxx-yxx-axx} \propto \frac{yzxx+-zayzx, +-aayz}{zxx-yxx-axx} \propto \frac{2yzx+-ayz}{zxx-yxx-axx}$

XI. p. 1. γ . 2. proleg.

Et quia a $\propto$ 0 $x \propto \frac{2yz}{z-y}$ sive $\frac{yz}{\frac{1}{2}z-\frac{1}{2}y}$

b. e. BL $\propto \frac{1}{2}z-\frac{1}{2}y$ est ad BG $\propto y$: uti BH $\propto z$, ad BV $\propto x$. Q.E.D.

XXIII. Si a quolibet puncto Ellipseos M, per centrum L ducatur recta Ma; erit hæc ejusdem diameter, cujus vertex M, & ordin. applicatæ, bc, bG, tangenti in M, MV parallelæ.

Sint diametro GB applicatæ, KL, MB, & cd, bis q̄ parall. bc. Sit q̄ BM $\propto$ a, BG $\propto$ b, GH $\propto$ q, BH $\propto$ q-b $\propto$ c. BL $\propto \frac{1}{2}q-b \propto$ f, Mb $\propto$ g. ML $\propto$ h, ba $\propto$ zh-g $\propto$ k, bL $\propto$ h-g $\propto$ m, ed $\propto$ x, eL $\propto$ y.

fig. 22.

Erit autem (α) BV $\propto \frac{bc}{f}$: eB $\propto$ (β) $\frac{fg}{h}$: eg $\propto$ (β) $\frac{bcm}{hf}$: adeo q̄ α . XX. h.

dg $\propto \frac{bcm}{hf}-x$, Lg $\propto \frac{bcm}{hf}+y$: eG $\propto \frac{fg}{h}+b$: eH $\propto c-\frac{fg}{h}$

β . XI, p. 1.

Ergo dG $\propto \frac{fg}{h}+b-x$ rectan- LG $\propto \frac{fg}{h}+b+y$ rectan-

eH $\propto c-\frac{fg}{h}+x$ gul. GdH LH $\propto c-\frac{fg}{h}-y$ gul. GLH

44 PARS II. MEMB. II. SECT. I. DE PARAB. HYPERB. &c.

$$\frac{\infty \text{ffgk} - 2\text{fhmx} + \text{bchh} - \text{hhxx}}{\text{hh}} \quad \infty \text{ffgk} + 2\text{fhmy} + \text{bchh} - \text{hhyy}}{\text{hh}}$$

(quia c-b ∞ 2f, h-g ∞ m zh-g ∞ k)

γ . Cor. 2. Quia ν . (γ) $\square$ GBH ad $\square$ GdH(GLH) uti $\square$ MB ad $\square$ cd(KL) sunt $\square$ ta
XXI. h. $\frac{\text{ffgk} - 2\text{fhmx} + \text{bchh} - \text{hhxx}}{\text{bchh}}$ „aaKL ∞ $\frac{\text{ffgk} + 2\text{fhmy} + \text{bchh} - \text{hhyy}}{\text{bchh}}$ („aa

Sed & quia (β) BV ad MB: uti dg (Lg) ad dc (KL): eadem $\square$ ta
 $\frac{\text{bbccmm} - 2\text{bcfhmx} + \text{ffhhxx}}{\text{bbccmm} + 2\text{bcfhmy} + \text{ffhhxx}}$ „aa. KL $\frac{\text{bbccmm} - 2\text{bcfhmx} + \text{ffhhxx}}{\text{bbccmm} + 2\text{bcfhmy} + \text{ffhhxx}}$ („aa

His equatis (quia $\frac{\text{bcgk}}{\text{hh}} \infty \frac{\text{bcgk}}{\text{hh}}$ ut & yy $\infty \frac{\text{bcgk}}{\text{hh}}$)
hh-mm ∞ gk)

Ergo ed ∞ x ∞ e L ∞ y, & hinc (β) Kb ∞ bc.

Quod si pro Mb ∞ g, ponatur Mb ∞ p, & pro ba ∞ k seu zh-g, ba ∞
zh-p, fiet $\square$ kG $\infty \frac{\text{zhbcp} - \text{bcpp}}{\text{hh}}$: uti $\square$ ed rejecto k $\infty \frac{\text{zhbcg} - \text{bcgg}}{\text{hh}}$.

Ergo $\square$ kG, ad $\square$ ed, seu inter quae eadem est ratio (β) $\square$ bG ad
 $\square$ bc: uti zhp-pp, ad zhg-gg, h. c. uti rectang. Mba ad rectang.

δ . Cor. 2. Mba; & (δ) recta, bc, bG sunt ordinatim applicatae diametro Ma.
XXI. h. Q. E. D.

Apoll. 12. XXIV. Si ex duobus hyperbolae punctis T & L ducantur ad u-
II. Con. tramque asymptoton parallelae TX, TY item LQ, LR: rectangula
fig. 23. XTY, QLR sub his parallelis contenta ∞ lia sunt.

Sit ST ∞ a, IL ∞ b, TW ∞ c, LK ∞ d, XT ∞ x, TY ∞ y: Erit
 α . XI. p. 1. (α) ut a ad b: ita x ad $\frac{\text{xb}}{a} \infty$ QL: & ut c ad d: sic y ad $\frac{\text{dy}}{c} \infty$ LR.

β . cor. 1. Atqui (β) bd ∞ ac Ergo rectang. QLR $\infty \frac{\text{bdyx}}{\text{ac}} \infty$ yx rectang.
def. 6. h. XTY. Q. E. D.

Apoll. 12. XXV. Si ad latus transversum OD, & diam. huic conjuga-
I. Con. tam BC sumatur tertia proport. PD, quae latus rectum seu parame-
ter dicitur; erit $\square$ tum applicatae LM ∞ rectangulo sub latere recto
PD, & diametro intercepta DM, plus rectangulo Z a P.

Sit OD ∞ q, BC ∞ 2b, DP ∞ r $\infty \frac{4\text{bb}}{q}$ DM ∞ x, LM ∞ y

Er-

Ergo $AM \propto \frac{1}{2}q + x$, & $Za \propto \frac{rx}{q}$ Erit autem (a)

uti $\frac{1}{2}q$ ad b : sic $\frac{1}{2}q + x$ ad $\frac{bq + 2bx}{q} \propto MI$

subtr. $y \propto ML$

$\frac{bq + 2bx - qy}{q} \propto NK$ vel IL .

Ergo $\frac{bq + 2bx - qy}{q} \propto LK$

Quam $BD \propto bb \propto (\gamma) \frac{bbqq + 4bbqx + 4bbxx - qqyy}{qq} \propto$ rect. ILK . γ . def. 6. h.

$bqqq \propto bbqq + 4bbqx + 4bbxx - qqyy$.

$yy \propto \frac{4bbqx + 4bbxx}{qq}$ atqui $\frac{4bb}{q} \propto r$.

Ergo $yy \propto rx + \frac{rxx}{q}$. Q. E. D.

Coroll.

Hinc constat, quadrata applicatarum MN , UV esse inter se ut
 rectangula OMD , OID sub summa lateris transversi & diametri $Apoll.$ 21.
 interceptæ OM , OI & sub diametro intercepta DM , DU . I. Con.

Sit enim $MN \propto y$, $UV \propto UD \propto v$. Erit (δ) δ . XXV. h.

$yy (\propto rx + \frac{rxx}{q})$ ad $zz (\propto rv + \frac{rvv}{q})$: uti $qx + xx$ ad $qv + vv$. Q. E. D.

XXVI. Si sumto ubivis in Hyperbolæ diametro puncto M ,
 cui ordinatim applicetur MN & diameter MD ad b continuetur,
 sitque ut distantia puncti applicationis à centro sc. MA ad aggregatum
 diametrorum transversæ OD & interceptæ MD ; sic diameter
 intercepta MD ad eandem continuatam Mb : recta bN Hyperbolam
 in puncto N continget.

fig. 23.

Ductâ UV c. parall. ad MN : sit $Mb \propto x$, $MD \propto y$ $MO \propto z$,
 $MU \propto a$; erit $UD \propto y + a$, $OI \propto z + a$. Sit autem $a \propto 0$, ut
 $UV \propto Uc$.

F 3

Re-

46 PARS II. MEMB. II. SECT. I. DE PARAB. HYPERB. &c.

Rectang. OUD est ad rect. OMD, uti □ Ub ad □ Mb (utraq; e-
a. XXV. h. nim (α) sunt, uti □ UV ∞ c U ad □ MN). hoc est:

XI. p. I. $yz + az + ay + aa \text{ est ad } yz \cdot \text{ uti } xx + 2ax + aa \text{ ad } xx$

γ. 2. pro-
 leg.
$$\frac{yzxx + azxx + ayxx + aaxx}{zxx + yxx + axx} \approx \frac{yzxx + 2ayzx + aayz}{2yzx + ayz}$$

Et quia $a \approx 0 \quad x \approx \frac{2yz}{z+y} \text{ siue } \approx \frac{yz}{\frac{1}{2}z + \frac{1}{2}y} \quad h. e.$

$AM \approx \frac{1}{2}z + \frac{1}{2}y \text{ est ad } OD + MD \approx z: \text{ uti } MD \approx y \text{ ad } Mb \approx x.$
 Q. E. D.

fig. 23. XXVII. Si à quolibet Hyperboles puncto N, per centrum A ducatur recta NA; erit hæc ejusdem diameter, cujus vertex N, & ordinatim applicata, rectæ qD, de tangenti in N parallelæ.

Sint diametro DM applicatæ, eg, MN, mf, iisq; db parall.

Sit q; MN ∞ a MD ∞ b, DO ∞ q, MO ∞ q + b ∞ c MA ∞ $\frac{1}{2}q$ + b ∞ d Nd ∞ f, AN ∞ g, dA ∞ g + f ∞ h, dO ∞ zg + f ∞ m, hg ∞ x, hm ∞ y.

a. XXVI. h. Erit autem (α) Mb ∞ $\frac{bc}{d}$ Mb ∞ (β) $\frac{fd}{g}$ bn ∞ $\frac{bch}{gd}$; adeo q; gn ∞ $\frac{bch}{gd} - x$:
 β. XI. p. I.

$mn \approx \frac{bch}{gd} + y: bD \approx b + \frac{fd}{g}; bO \approx c + \frac{fd}{g}$

Ergo $gD \approx b + \frac{fd}{g} - x$ *rectan-* $mD \approx b + \frac{fd}{g} + y$ *rectan-*

$gO \approx c + \frac{fd}{g} - x$ *gul. DgO* $mO \approx c + \frac{fd}{g} + y$ *gul. DmO*

$\approx \frac{bcgg + ddfm - 2dghx + ggxx}{gg} \approx \frac{bcgg + ddfm + 2dghy + ggyy}{gg}$

(quia $b + c \approx 2d, g + f \approx h, zg + f \approx m$)

γ. Cor. quia v. (γ) □ OMD ad □ OgD (DmO) uti □ MN ad □ eg (mf) sūt □ ta
 XXV. h. $\approx \frac{bcgg + ddfm - 2dghx + ggxx}{bcgg} \approx \frac{bcgg + ddfm + 2dghy + gg}{bcgg}$

$\approx \frac{bcgg}{bcgg} \approx \frac{bcgg}{bcgg} \quad (yy, aa)$

Sed & quia (β) Mb ad MN: uti gn (mn) ad eg (mf). eadem □ ta

$\approx \frac{bbcchh - 2bcdghx + ddggxx}{bbcgg} \approx \frac{bbcchh + 2bcdghy + gg}{bbcgg} \quad (ddy, aa)$

His

His æquatis
 (quia hh-gg = fm) $xx \propto \frac{bcfm}{gg}$ ut & $yy \propto \frac{bcfm}{gg}$
 Ergo hg x x hm y & hinc (β) cd x df
 Quod si pro Nd x f, ponatur Nq x p, & pro dO x m x zg + f:
 $qO \propto zg + p$, fiet $\square mD \propto \frac{zbcgp + bcpp}{gg}$ uti $\square hg$ (rejectione m) $\propto$
 $\frac{zbcgf + bcff}{gg}$
 Ergo $\square mD$, ad $\square hg$, seu inter quæ eadem est
 ratio (β) $\square qD$ ad $\square de$ uti $zgp + pp$, ad $zgf + ff$, h. e. uti rect.
 OqN ad rect. OdN, & hinc (δ) rectæ qD & de ordinatim applicatæ diametro ANq. Q. E. D.

δ. Cor. XXV. h.

SECTIO II.

De Area Parabolæ, Ellipsis
 & Hyperbolæ.

Harum definitiones per se manifestæ.

XXVIII. Area parabolæ aAg æquatur $\frac{1}{2}$ trianguli aAg æqualem basin & altitudinem cum ipsa habentis. Archim. d. quadr. parabol. prop. 17. & 24. fig. 21.
 Sit latus rectum = r, AV vel be = x, bd = y, AD vel bIL = z, altitudo parabolæ = a. Ergo aV(α) = √rx & KD = √rz. Erit ob Δla similia. AF a, Abd (β). α. Cor. 1. def. 1. & 2. h. β. XI. h. γ. 2. prol. δ. Cor. 7. proleg. e. 3. proleg. n. 5.
 uti $\frac{AF \propto \sqrt{rx} \text{ ad } AV \text{ vel } Fa \propto x}{y \sqrt{rx} \propto x \sqrt{rz}}$ sic $\frac{Ab \propto \sqrt{rz} \text{ ad } bd \propto y}{yy \propto z}$ & hinc (γ) x est ad y: uti y ad z
 h. e. ubicunque fiat intersectio d semper erunt, be, bd, bk tres continuè proportionales, at q, hinc (δ) semper erit, uti $\square be$ ad $\square bd$: sic be ad bk: quo fit, ut & (ε) omnia $\square ta$ ex singulis rectis AV parallelis & parallelogr. AVaF constituentibus, sint ad omnia $\square ta$ rectarum constituentium Δlū ΔaF, sic ipsum parallelogr. AVaF ad spatium AKaF. Unde posita F basi hujus parallelogr. ejus q, altitudi-
 ne = a: erit uti $\square ta$ rectarum $\square li$ AVaF = axx, ad $\square ta$ rectarum Δli AaF = $\frac{1}{2}$ axx (ex reg Bachelii in proleg. ostensa) sic $\square$
 AV

48 PARS II. MEMB. II. SECT. II. DE AREA PARAB. ELL. &c.
 AV aF $\propto$ Δ lo a Ag, $\propto$ ax, ad spatium AK aF, quod hinc est $\propto \frac{1}{2}$
 ax: ut totum planum aK Ag sit $\propto 1 \frac{1}{2}$ ax. Q. E. D.

Arch. de
 Conoid.
 & Sphær.
 pr. 5. 6.
 fig. 25.
 §. I. h.
 7. Cor.
 XXI. h.
 §. 3. prol.
 n. 5.

XXIX. Area Ellipsis æquatur Circulo, cujus diameter me-
 dia est proportionalis inter utrasque diametros ellipsis.

Sit ellipsis ABCD, eiq; circumscriptus circulus ASCR sintque
 utrique ordinatim applicat. GHS eiq; parallela, EBQ per Centrum
 E transiens. Hic quia, ubicunque applicetur GHS, $\square$ GH est ad re-
 ctang. AGC. $\propto$ ζ $\square$ to GS: uti (η) $\square$ EB ad rectang. AEC $\propto$ ζ
 $\square$ to EQ erit semper GH ad GS uti EB ad EQ adeòq; (θ) tota el-
 lipsis ABCD ad totum Circulum AQCR, uti PB ad PQ seu uti
 axis conjugatus DB ad axem transversum AC $\propto$ RQ & vicissim
 si ergò AC $\propto$ q DB $\propto$ Z, Circulus AQCR $\propto$ x: erit juxta dicta el-

lipsis ABCD $\propto \frac{xz}{q}$: quæ si ponatur esse Circulus, foret uti Circ. x

ad $\square$ diam. $\propto$ qq: sic (x) Circ. $\frac{xz}{q}$ ad quadratum sui diametri $\propto$
 qz, ut diameter ipsa fieret $\propto \sqrt{qz}$. Q. E. D.

Coroll.

Ellipsis est ad ellipsin uti rectangula ex diametris.

Archim. A Certum enim est circulos, quibus æquantur (λ) esse in ea ratione (μ)
 d. I. pr. 7. Quæ de Hyperboles area passim disputant Eruditi prolixiora
 2. XXIX. sunt quàm ut hic afferri possint, neque nostrum hic est litem istam
 h. dirimere.

4. Cor. IX.
 h.

SECTIO III.

De Conoide Parabolico, Elli- ptico, seu Spheroide & Hyperbolico.

Definitio.

SI indefinitè multæ rectæ parallelæ, quibus constat planum Pa-
 rabolæ, Ellipseos aut Hyperbolæ fiant totidem Circulorum pa-
 rallelorum diametri, formabuntur figuræ solidæ, quas Cono-
 idea, Parabolica, Elliptica seu sphæroidea) aut Hyperbolica
 dicimus

THEO-

THEOREM.

XXX. Solidum Conoidis parabolici æquatur basi in dimidi-
am altitudinem ductæ.

Sit Conoides parabolicum HAC, ejusque basis circulus HC $\propto x$, fig. 24.
altitudo $\propto a$: erit ejus solidum $\propto \frac{1}{2} ax$.

Hoc Conoides constat ex indefinite multis Circulis, quorum
radii sunt BC, DE, FG, ordinatim sc. applicatæ parabolæ HAC, &
BC parallelæ. Atqui horum radiorum $\square$ ta sunt inter se uti diame- α . Cor. 3.
tri interceptæ, (α) $\square$ tū sc. BC ad $\square$ DE, uti AB ad AD &c. & Cir- def. 1. 2.
culi sunt inter se, ut (β) $\square$ ta diametrorum seu etiam radiorum, sect. 1. h.
unde & hi Circuli ex radiis BC, DE &c. sunt inter se. uti (γ) AB, β . Cor.
AD &c. sed omnes diametri interceptæ AB, AD, AF &c. sunt in A- IX. h.
rithmetica progressione (omnes n. applicatæ DC, DE, FG æquali: γ . 1. prol.
ter inter se distant) ergo & ipsi Circuli ex singulis applicatis BC,
DE, FG tanquam radiis orti erunt in Arithmetica progressione.
Hujus a. minimus terminus est $\propto a$ maximus $\propto$ circulo HBC $\propto x$,
numerus terminorum $\propto$ altitudini parabolæ $\propto a$, unde ejus sum-
ma, b. e. totum Conoides (ex reg priori in proleg. ostensa) est $\propto$
 $\frac{1}{2} ax$ Q. E. D.

Coroll.

Conoides parabolicum æquatur $\frac{1}{2}$ Coni eandem altitudinem
& basin cum ipso habentis.

XXXI. Sphæroides ellipticum ABCD æquatur quadruplo Co- pr. 23. 24.
ni ADB, cujus basis est circulus ab axe conjugato DB, tanquam dia- Archim. d.
metro descriptus, altitudo verò $\propto$ dimidio altitudinis sphæroidis. I. pr. 29. 30.

Sit Circulus à diam. DB ortus $\propto y$, altitudo totius solidi $\propto 2a$:
erit totum sphæroides $\propto \frac{1}{2} ax$ & ejus dimidium DAB $\propto \frac{2}{3} ay$. fig. 25.

Circuli ex quibus constat Conoides DAB, v. g. DB, FH, IL, MO, α . cor. IX.
sunt inter se, uti rectangula. AEC, AGC, AKC, ANC, (utraq, enim h. Cor.
sunt (α) uti $\square$ ta EB, GH, KL, NO) & vicissim: unde & uti rectang. 2. XXI. h.
AEC ad Circ. DB sic (β) summa omnium rectang. AEC, AGC, AKC, β . 3. prol.
ANC ad totum Conoides DAB. Posita ergo AC $\propto q$, diametrorū q, in- n. 5.
tercepta AE $\propto x$ erit rectang. AEC $\propto qx - xx$, hoc est $\propto$ AC ductæ in
AE, minus $\square$ to AE, quod cum in omnibus iis rectangulis obtineat,
erit eorum summa $\propto q$, ductæ in summam omniū diam. intercepta-
rum AE, AG, AK, AN minus summa $\square$ torum AE, AG, AK, AN.

G

Quo-

Quoniam autem rectangula ea totidem sunt numero, quot sunt Circuli Conoidis DAB, seu quot puncta sunt altitudinis ∞ a: erit summa diametrorum omnium interceptarum AE, AG, AK, AN (ex reg. priori in proleg.) $\infty \frac{1}{2} ax$; summa verò $\square$ torū AE, AG, AK, AN ex reg. posteriori $\infty \frac{1}{3} axx$. ut summa rectangulorum AEC, AGC, AKC, ANC $\infty \frac{1}{2} q ax - \frac{1}{3} a xx \infty \frac{1}{6} a q q$; quia $x \infty \frac{1}{2} q$.

Erit ergo ex demonstratis, uti $\frac{1}{4} q q$ ad y : ita $\frac{1}{6} a q q$ ad Conoides DAB $\infty \frac{2}{3} ay$. Q. E. D.

Archim. XXXII. Conoides Hyperbolicum ABC est ad Conum ejusdem baseos & altitudinis ABC, uti diameter intercepta, plus $\frac{1}{2}$ lateris transversi, ad diametrum interceptam plus latere transverso. propof.

27. 28. Circuli hujus Conoidis BC, FH, IL &c. sunt inter se uti rectangula sub latere transverso plus diametro intercepta, & diametro intercepta (utraq; enim (a) sunt inter se ut $\square$ ta DC, GH, KL &c.)

a. Cor. IX. Positis ergo latere transv. ∞q interceptā AD ∞x , altitudine ∞a ;

h. circuloq; Bc ∞y : deprehenditur eodem ratiocinio, (quo in præcor. XXV. ced. propof. usi sumus) summa rectangulorū sub latere transv. +

h. diametris interceptis, & sub diametris interceptis $\infty \frac{1}{2} q ax + \frac{1}{3} axx$: fietq; ex dictis

uti $qx + xx$ ad y sic $\frac{1}{3} qax + axx$ ad totum Conoides ABC ∞

$\frac{3qay + 2ayx}{6q + 6x}$ Atqui $\frac{3qay + 2ayx}{6q + 6x}$ est ad $\frac{ay}{3}$ ∞ Cono ABC,

uti $\frac{1}{2} q + x$, ad $q + x$. Q. E. D.

Ως εν παραγω.

I. Philosophia vulgaris seu Aristotelica seu Scholastica Ethnicismo & Atheismo favet. II. Argumentum pro existentia Dei, quod ex idea innata desumitur est solidissimum; nititur enim omnium scientiarum fundamento, quo subruto illæ omnes evanescent. III. Deus certius & prius cognoscitur, quàm ulla res corporea. IV. Hinc argumentum, quo ex rerum creaturarum existentia Numen esse ostenditur, conclusionem habet clariorem ac præmissas. V. Hypothesis Copernicea, tam vulgari Ptolomaica, quàm Tychonica aut Semi-Tychonica verior est. VI. Omnis magnitudo est proportio & omnis proportio est magnitudo.

F I N I S.

P. 5. l. 22. pro numerum l. semissem. P. 23. post itidem, add. suos Circulos describunt, quorū omniū idem.

AB: 155 159

ULB Halle 3
002 673 711

f

sb.

VD 17

DISSERTATIO^{20.} MATHEMATICA
EXHIBENS
GEOMETRIÆ
ELEMENTA,
ALGEBRAICE,
Ubi opus,
EVOLUTA,

Quam
PRÆSIDE

DN. BERNHARDO ALBINO,
PHILOS. ET MED. DOCT. hujusque PROF.
ORD. CELEBERRIMO atq; h. t. DECANO,
PATRONO & PRÆCEPTORE SVO
FUGITER. OBSERVANDO,
D. V. SEPTEMB. ANNI 1685.
Publicè discutiendam offert

AUCTOR

OTTO HOMFELD,
Bremensis.

Francof. ad Oderam,
Typis CRHISTOPHORI ZEITLERI.

